

Isaia 1

1 Ὅρασις, ἦν εἶδεν Ἡσαιας υἱὸς Ἀμώς, ἦν εἶδεν κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ ἐν βασιλείᾳ Οὐζίου καὶ Ἰωαθαμ καὶ Ἀχαζ καὶ Ἐζεκιου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας.
2 Ἄκουε, οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου, γῆ, ὅτι κύριος ἐλάλησεν· υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν.
3 ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαός με οὐ συνήκεν.
4 οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαὸς πλῆρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι· ἐγκατελίπατε τὸν κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.
5 τί ἐτι πληγῆτε προστιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην.
6 ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὔτε τραῦμα οὔτε μάλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα, οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὔτε ἔλαιον οὔτε καταδέσμος.
7 ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριον κατεσθίουσιν αὐτῶν, καὶ ἠρῶνται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων.
8 ἐγκαταλείφεται ἡ θυγάτηρ Σιων ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι καὶ ὡς ὄπωροφύλακτον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη·
9 καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαωθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σοδομα ἂν ἐγενῆθημεν καὶ ὡς Γομορρα ἂν ὠμωθήμεν.
10 Ἀκούσατε λόγον κυρίου, ἄρχοντες Σοδομων· προσέχετε νόμον θεοῦ, λαὸς Γομορρας.
11 τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει κύριος· πλῆρης εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν καὶ στέαρ ἄρνων καὶ αἶμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι,
12 οὐδ' ἐὰν ἔρχησθε ὀφθῆναι μοι. τίς γὰρ ἐξεζῆτησεν ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλὴν μου
13 οὐ προσθῆσθε· ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον· θυμίαμα βδέλυγμά μοι ἐστίν· τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστειὰν καὶ ἄργιαν
14 καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰς ἐορτάς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου· ἐγενῆθητέ μοι εἰς πλησμόν· οὐκέτι ἀνῶσα τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.
15 ὅταν τὰς χεῖρας ἐκτείνητε πρὸς με, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπ' ὑμῶν, καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλῆρεις.
16 λούσασθε, καθαροὶ γένεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν,
17 μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῶ καὶ δικαιοῦσατε χῶραν·
18 καὶ δεῦτε καὶ διελεγχθῶμεν, λέγει κύριος, καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικόν, ὡς χιόνα λευκανῶ, ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ.
19 καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε·
20 ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα.
21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιων, πλῆρης κρίσεως, ἐν ἣ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευταί.
22 τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον· οἱ κἀπηλοὶ σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι·
23 οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσιν, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοὺς οὐ κρίνοντες καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες.
24 διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραὴλ· οὐ παύσεται γὰρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιῶσω.

25 καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ καὶ πάντας ὑπερηφάνους ταπεινώσω.

26 καὶ ἐπιστῶσω τοὺς κριτάς σου ὡς τὸ πρότερον καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ Πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστῆ Σιων.

27 μετὰ γὰρ κρίματος σωθῆσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης·

28 καὶ συντριβῶσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν κύριον συντελεσθῶσονται.

29 διότι αἰσχυνθῶσονται ἐπὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο, καὶ ἐπλησύνθησαν ἐπὶ τοῖς κῆποις αὐτῶν, ἃ ἐπεθύμησαν·

30 ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων·

31 καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθήρες πυρός, καὶ κατακαυθῶσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

Isaia 2

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἡσαιαν υἱὸν Ἀμώς περὶ τῆς Ἰουδαίας καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ.

2 Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρεων καὶ ὑψωθῆσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη.

3 καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν Δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἐκ γὰρ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

4 καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν καὶ ἐλέγξει λαὸν πολύν, καὶ συγκόψουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐ λῆμνεται ἔτι ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν.

5 Καὶ νῦν, ὁ οἶκος τοῦ Ἰακωβ, δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ κυρίου.

6 ἀνήκεν γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονομίῶν ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενῆθη αὐτοῖς.

7 ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν·

8 καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν·

9 καὶ ἔκτυπεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἄνῤ, καὶ οὐ μὴ ἀνῶσω αὐτούς.

10 καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῆ θραῦσαι τὴν γῆν.

11 οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κυρίου ὑψηλοὶ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός· καὶ ταπεινωθῆσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθῆσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

12 ἡμέρα γὰρ κυρίου σαβαωθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερφανόν καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθῶσονται,

13 καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασαν

14 καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν

15 καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν

16 καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης καὶ ἐπὶ πᾶσαν θεὰν πλοίων κάλλου·

17 καὶ ταπεινωθῆσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὕψος ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθῆσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

18 καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν

19 εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπῆλαια καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῆ θραῦσαι τὴν γῆν.

20 τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρὰ καὶ τὰ χρυσά, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν, τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσιν

21 τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῆ θραῦσαι τὴν γῆν.

Isaia 3

1 Ἴδου δὴ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν, ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος,

2 γίγαντα καὶ ἰσχύοντα καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν καὶ δικαστὴν καὶ προφῆτην καὶ στοχαστὴν καὶ πρεσβύτερον

3 καὶ πεντηκόνταρχον καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα καὶ συντετὸν ἀκροατῆν

4 καὶ ἐπιστῶνα νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαίχεται κυριεύουσιν αὐτῶν.

5 καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκώψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτερον, ὁ αἷτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον.

6 ὅτι ἐπιλῆμψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων Ἰμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω.

7 καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου.

8 ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλήμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκεν, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς κύριον ἀπειθοῦντες· διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν,

9 καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἀμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδομων ἀνῆγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν. οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβούλευνται βουλήν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν

10 εἰπόντες Δῶσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχηριστος ἡμῖν ἔστιν· τοῖνον τὰ γενῆματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται.

11 οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ· πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβῆσεται αὐτῷ.

12 λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καταλαμβάνονται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν· λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανᾶσιν ὑμᾶς καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν τaráσσουσιν.

13 ἀλλὰ νῦν καταστῆσεται εἰς κρίσιν κύριος καὶ στῆσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ,

14 αὐτὸς κύριος εἰς κρίσιν ἤξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· Ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελώνά μου καὶ ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν;

15 τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε;

16 Τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιων καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῶ τραχῆλα καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρουσαι τοὺς χιτῶνας καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι,

17 καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχοῦσας θυγατέρας Σιων, καὶ κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν

18 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀφελεῖ κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν καὶ τοὺς κόσμους αὐτῶν καὶ τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς κοσμήτους καὶ τοὺς μνησκούς

19 καὶ τὸ κάθεμα καὶ τὸν κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν

20 καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης καὶ τοὺς χλιδῶνας καὶ τὰ ψέλια καὶ τὸ ἐμπλόκιον καὶ τὰ περιδέξια καὶ τοὺς δακτυλίους καὶ τὰ ἐνώτια

21 καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεσοπόρφυρα

22 καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ διαφανῆ Λακωνικά

23 καὶ τὰ βύσσινα καὶ τὰ ὑακίνθινα καὶ τὰ κόκκινα καὶ τὴν βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα καὶ θέριστρα κατάκλιτα.

24 καὶ ἔσται ἀντὶ ὀσμῆς ἡδέιας κονιορτός, καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώση καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσοῦ φαλάκρωμα ἕξις διὰ τὰ ἔργα σου καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφύρου περιζώση σάκκον.

25 καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιπτος, ὃν ἀγαπᾶς, μαχαίρα πεσεῖται, καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν μαχαίρα πεσοῦνται.

26 καὶ ταπεινωθῶσονται καὶ πενθῶσουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν, καὶ καταλειφθῶσιν μόνῃ καὶ εἰς τὴν γῆν ἕδαφισθῶσιν.

Isaia 4

1 καὶ ἐπιλήμψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου ἐνὸς λέγουσαι Τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλοῦμεθα, πλην τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἄφελε τὸν ὄνειδισμόν ἡμῶν.

2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξᾶσαι τὸ καταλειφθῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

3 καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθῆν ἐν Σιων καὶ τὸ καταλειφθῆν ἐν Ἱερουσαλήμ ἅγιοι κληθῶσονται, πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζώην ἐν Ἱερουσαλήμ·

4 ὅτι ἐκπλυνεῖ κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιων καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως.

5 καὶ ἤξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιων καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτός· πάση τῇ δόξῃ σκεπασθῆσεται·

6 καὶ ἔσται εἰς σκιάν ἀπὸ καύματος καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ.

Isaia 5

1 Ἄβω δὴ τῷ ἠγαπημένῳ ᾧσμα τοῦ ἠγαπητοῦ τῷ ἀμπελώνι μου. ἀμπελὼν ἐγενῆθη τῷ ἠγαπημένῳ ἐν κέρατι ἐν τόπῳ πίονι.

2 καὶ φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἐχαράκωσα καὶ ἐφύτευσα ἄμπελον σωρηκ καὶ ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ προλήνω ὄρυζα ἐν αὐτῷ· καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλῆν, ἐποίησεν δὲ ἀκάνθα.

3 καὶ νῦν, ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελώνός μου.

4 τί ποιῶ ἔτι τῷ ἀμπελώνι μου καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλῆν, ἐποίησεν δὲ ἀκάνθα.

5 νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ποιῶ τῷ ἀμπελώνι μου· ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς διαρπαγῆν, καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα,

6 καὶ ἀνῶσιν τὸν ἀμπελώνα μου καὶ οὐ μὴ τημηθῆ οὐδὲ μὴ σκαφῆ, καὶ ἀναβῆσεται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον ἄκανθα· καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξει εἰς αὐτὸν ὑετόν.

7 ὁ γὰρ ἀμπελὼν κυρίου σαβαωθ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστίν καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα νεόφυτον ἠγαπημένον· ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησεν δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην ἀλλὰ κραυγῆν.

8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλωνται τὴν μὴ οἶκῶστε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς;

9 ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαωθ ταῦτα· ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλάι, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαί· καὶ καλά, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς.
10 οὐ γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιῶσι κεράμιον ἓν, καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἕξ ποιῶσι μέτρα τρία.
11 οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρῶν καὶ τὸ σικερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὄψε· ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει.
12 μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσιν, τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσιν καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσιν.
13 τοῖνον αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον, καὶ πλήθος ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος.
14 καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διῴκειεν τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν, καὶ καταβῶσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.
15 καὶ ταπεινωθεῖται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἄνθρ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθῶσονται·
16 καὶ ὑψωθεῖται κύριος σαβαωθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.
17 καὶ βοσκηθῶσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρῶμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται.
18 οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς σχοινίω μακρῷ καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας,
19 οἱ λέγοντες Τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιῶσι, ἵνα ἴδωμεν, καὶ ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου Ἰσραηλ, ἵνα γνῶμεν.
20 οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν.
21 οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν ἐπιστήμονες.
22 οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ τὸν οἶνον πίνοντες καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραυνῶντες τὸ σικερα,
23 οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἶροντες.
24 διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης, ἡ ρίζα αὐτῶν ὡς χνοὺς ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβῶσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον κυρίου σαβαωθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραηλ παρώξυναν.
25 καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ κύριος σαβαωθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ παραξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ. καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλῶς.
26 τοιγαροῦν ἀρεὶ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς μακρὰν καὶ συριεῖ αὐτοῖς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται·
27 οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ κοπιήσουσιν οὐδὲ νυστάξουσιν οὐδὲ κοιμηθήσονται οὐδὲ λύσουσιν τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν·
28 ὡν τὰ βέλη ὀξεῖά ἐστιν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα, οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν, οἱ τροχοὶ τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ὡς καταγίσ·
29 ὀρμῶσιν ὡς λέοντες καὶ παρέστηκαν ὡς σκύμνος λέοντος· καὶ ἐπιλῶμεται καὶ βοῶσι ὡς θηρίου καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ρυόμενος αὐτούς.
30 καὶ βοῶσι δι' αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαινούσης· καὶ ἐμβλέπονται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

Isaia 6

1 Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Οζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου

ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλῆρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ.
2 καὶ σεραφῖν εἰστῶκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ταῖς μὲν δυσὶν κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς δυσὶν κατεκάλυπτον τοὺς πόδας καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο.
3 καὶ ἐκέκραγον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον Ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος σαβαωθ, πλῆρης πάσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ.
4 καὶ ἐπῆρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ.
5 καὶ εἶπα ὦ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαί, ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ καὶ τὸν βασιλέα κύριον σαβαωθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
6 καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν σεραφῖν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου,
7 καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν Ἴδου ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ.
8 καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς κυρίου λέγοντος Τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτο; καὶ εἶπα Ἴδου εἰμι ἐγὼ ἀποστειλὼν με.
9 καὶ εἶπεν Πορεύθητι καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ Ἄκου ἄκουσете καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέπετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε·
10 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
11 καὶ εἶπα Ἔως πότε, κύριε; καὶ εἶπεν Ἔως ἂν ἐρημωθῶσιν πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους καὶ ἡ γῆ καταλειφθεῖται ἔρημος.
12 καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οἱ καταλειφθέντες πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς·
13 καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἔστιν τὸ ἐπιδέκατον, καὶ πάλιν ἔσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέση ἀπὸ τῆς θύκης αὐτῆς.

Isaia 7

1 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Αχαζ τοῦ Ἰωαθαμ τοῦ υἱοῦ Οζίου βασιλέως Ἰουδα ἀνέβη Ραασσαν βασιλεὺς Ἀραμ καὶ Φακεε υἱὸς Ρομελίου βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐπὶ Ἱερουσαλημ πολεμήσαι αὐτὴν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν.
2 καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ λέγοντες Συνεφώνησεν Ἀραμ πρὸς τὸν Εφραϊμ· καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ὅταν ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ.
3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ησαιαν Ἐξελθε εἰς συνάντησιν Αχαζ σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασουβ ὁ υἱὸς σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφῶς
4 καὶ ἔρεῖς αὐτῷ Φύλαξαι τοῦ ἠσυχάσαι καὶ μὴ φοβοῦ, μὴδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων· ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσωμαι.
5 καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀραμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ρομελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλήν πονηρὰν περὶ σοῦ λέγοντες
6 Ἄναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ συλλαλῶσαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτούς πρὸς ἡμᾶς καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεηλ,
7 τάδε λέγει κύριος σαβαωθ Οὐ μὴ ἐμμείνη ἡ βουλὴ αὐτῆ οὐδὲ ἔσται·
8 ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀραμ Δαμασκός, ἀλλ' ἔτι ἐξῶντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Εφραϊμ ἀπὸ λαοῦ,

9 καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραιμ Σομορων, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομορων υἱὸς τοῦ Ρομελιου· καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνήτε.
10 Καὶ προσέθετο κύριος λαλήσαι τῷ Αἰχὰς λέγων
11 Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος.
12 καὶ εἶπεν Αἰχὰς Οὐ μὴ αἰτῶ οὐδ' οὐ μὴ πειράσω κύριον.
13 καὶ εἶπεν Ἀκούσατε δ', οἶκος Δαυιδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα;
14 διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ.
15 βούτυρον καὶ μέλι φάγεται· πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελεσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν·
16 διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρία τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν, καὶ καταλειφθῆσεται ἡ γῆ, ἢν σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων.
17 ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας, αἱ οὐπω ἦκασιν ἀπ' ἧς ἡμέρας ἀφείλεν Ἐφραιμ ἀπὸ Ἰουδα, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων.
18 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεὶ κύριος μυΐαις, ὁ κυριεύει μέρους ποταμοῦ Αἰγύπτου, καὶ τῇ μελίσσει, ἣ ἔστιν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων,
19 καὶ ἐλεύσονται πάντες καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπῆλαια καὶ εἰς πᾶσαν ῥαγάδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ.
20 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρῆσει κύριος τῷ ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμεθυμένῳ, ὃ ἔστιν πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πῶγωνα ἀφελεῖ.
21 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν καὶ δύο πρόβατα,
22 καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλείστον ποιεῖν γάλα βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς.
23 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος, οὗ ἐὰν ὦσιν χίλια ἄμπελοι χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν·
24 μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ, ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.
25 καὶ πᾶν ὄρος ἀροτριώμενον ἀροτριασθῆσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος· ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθη εἰς βόσκημα προβάτου καὶ εἰς καταπάτημα βοός.

Isaia 8

1 Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Λαβὲ σεαυτῷ τόμον καινοῦ μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου τοῦ ὀξέως προνομήν ποιῆσαι σκύλων· πάρεστιν γὰρ.
2 καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Ουριαν καὶ τὸν Ζαχαριαν υἱὸν Βαραχιου.
3 καὶ προσήλθον πρὸς τὴν προφητίαν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπεν κύριός μοι Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμεισον·
4 διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λῆμψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἐναντι βασιλέως Ἀσσυρίων.
5 Καὶ προσέθετο κύριος λαλήσαι μοι ἔτι
6 Διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαόν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωαμ τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ραασσαν καὶ τὸν υἱὸν Ρομελιου βασιλέα ἐφ' ὑμῶν,
7 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἀνάγει κύριος ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἀναβῆσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν καὶ περιπατῆσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν

8 καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἄνθρωπον ὃς δυνῆσεται κεφαλὴν ῥαί ἢ δυνατὸν συντελέσασθαι τι, καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου· μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.
9 γνῶτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε, ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, ἰσχυρότερες ἠττάσθε· ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἠττηθῆσεσθε.
10 καὶ ἢν ἂν βουλευθήσθε βουλῶν, διασκεδάσει κύριος, καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμεῖνη ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος ὁ θεός.
11 Οὕτως λέγει κύριος Τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσιν τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου λέγοντες
12 Μῶποτε εἶπητε σκληρόν· πᾶν γὰρ, ὃ ἐὰν εἶπῃ ὁ λαὸς οὗτος, σκληρόν ἐστιν· τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ μὴ ταραχθῆτε·
13 κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος.
14 καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ἦς, ἔσται σοι εἰς ἀγίασμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντῆσεσθε αὐτῷ οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι· ὁ δὲ οἶκος Ἰακωβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθῆμενοι ἐν Ἱερουσαλημ.
15 διὰ τοῦτο ἀδυνατῶσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβῶσονται, καὶ ἐγγιούσιν καὶ ἀλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες.
16 Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν.
17 καὶ ἐρεῖ Μενῶ τὸν θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακωβ καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ.
18 ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός, καὶ ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ κυρίου σαβαωθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.
19 καὶ ἐὰν εἴπωσιν πρὸς ὑμᾶς Ζητῆσατε τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους, τοὺς κενολογοῦντας οἱ ἐκ τῆς κοιτίας φωνοῦσιν, οὐκ ἔθνος πρὸς θεὸν αὐτοῦ; τί ἐκζητοῦσιν περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς;
20 νόμον γὰρ εἰς βοῆθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστιν δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ.
21 καὶ ἦξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμός, καὶ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθῆσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ παταχρα, καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω
22 καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται, καὶ ἰδοὺ θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος, ἀπορία στενὴ καὶ σκότος ὥστε μὴ βλέπειν,
23 καὶ οὐκ ἀπορηθῆσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ. Τοῦτο πρῶτον ποίει, ταχὺ ποίει, χώρα Ζαβουλων, ἡ γῆ Νεφθαλιμ ὁδὸν θαλάσσης καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας.

Isaia 9

1 ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιά θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς.
2 τὸ πλείστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατ' ἄγας ἐν εὐφροσύνῃ σου, καὶ εὐφρανθῶσονται ἐνώπιόν σου ὡς οἱ εὐφραίνόμενοι ἐν ἄμῳ καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκύλα.
3 διότι ἀφήρηται ὁ ζυγὸς ὃ ἐπ' αὐτῶν κείμενος καὶ ἡ ῥάβδος ἣ ἐπὶ τοῦ τραχῆλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν κύριος ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιαμ.
4 ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλω καὶ ἰμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσιν καὶ θελῶσουσιν εἰ ἐγενῆθησαν πυρικάουστοι.
5 ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τῷ ὄμῳ αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος· ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρῆνῃ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρῆνῃ καὶ ὑγίειαν αὐτῷ.

6 μεγάλη ή ἀρχή αὐτοῦ, καί τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· ὁ ζῆλος κυρίου σαβαωθ ποιῶσει ταῦτα.

7 Θάνατον ἀπέστειλεν κύριος ἐπὶ Ἰακωβ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραὴλ,

8 καὶ γνώσκονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραιμ καὶ οἱ ἐγκαθ' ἄνω ἐν Σαμαρείᾳ ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες

9 Πλίνθοι πεπτῶκασι, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους καὶ ἐκκόψωμεν συκαμίλους καὶ κέδρους καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον.

10 καὶ ῥάξει ὁ θεὸς τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ὄρος Σιων ἐπ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν διασκεδάσει,

11 Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλων τῶ στόματι. ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλῶς.

12 καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη, ἕως ἐπλῆγη, καὶ τὸν κύριον οὐκ ἔξεζῶτησαν.

13 καὶ ἀφεῖλεν κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν, μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ,

14 πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας (αὕτη ἡ ἀρχὴ) καὶ προφῆτην διδάσκοντα ἄνομα (οὗτος ἡ οὐρά).

15 καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες καὶ πλανῶσιν ὅπως καταπίωσιν αὐτούς.

16 διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ θεὸς καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν καὶ τὰς χῆρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει, ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα. ἐπὶ πᾶσιν τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλῶς.

17 καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα.

18 διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου συγκεκαυται ἡ γῆ ὅλη, καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὑπὸ πυρός κατακεκαυμένος· ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει,

19 ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ.

20 φάγεται γὰρ Μανασση τοῦ Ἐφραιμ καὶ Ἐφραιμ τοῦ Μανασση, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσιν τὸν Ἰουδαν. ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλῶς.

Isaia 10

1 οὐαὶ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν· γράφοντες γὰρ πονηρίαν γράφουσιν

2 ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἀρπάζοντες κρίμα πενύτων τοῦ λαοῦ μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χῆραν εἰς ἀρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομῶν.

3 καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόρωθεν ἤξει· καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείπετε τὴν δόξαν ὑμῶν

4 τοῦ μὴ ἐμπεισθῆναι εἰς ἐπαγωγῶν; ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλῶς.

5 Οὐαὶ Ἀσσυρίοις· ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργῆς ἔστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 τὴν ὀργῶν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομῆν καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θεῖναι αὐτὰς εἰς κονιορτόν.

7 αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται, ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολοθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα.

8 καὶ ἐάν εἴπωσιν αὐτῷ Σὺ μόνος εἶ ἄρχων,

9 καὶ ἐρεῖ Οὐκ ἔλαβον τὴν χάραν τὴν ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλαννη, οὗ ὁ πύργος ἠκοδομήθη; καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν·

10 ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λῆμψομαι. ὀλολύξατε, τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ·

11 ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς χειροποιήτοισι αὐτῆς, οὕτως ποιῶ καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς.

12 καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπάξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν, τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

13 εἶπεν γὰρ Τῇ ἰσχύϊ ποιῶ καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως, ἀφελῶ ὄρια ἐθνῶν καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομήσω καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας

14 καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήμψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιᾶν καὶ ὡς καταλελειμμένα φᾶ ἀρῶ, καὶ οὐκ ἔστιν ὅς διαφεύξεταί με ἢ ἀντείπη μοι.

15 μὴ δοξασθῆται ἀξίην ἄνευ τοῦ κόποντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθῆται πρίων ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν; ὡσαύτως ἐάν τις ἄρη ῥάβδον ἢ ξύλον.

16 καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀποστελεῖ κύριος σαβαωθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καϊόμενον καυθήσεται·

17 καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ καὶ ἀγιάσει αὐτόν ἐν πυρὶ καϊόμενῳ καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην. τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

18 ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοί, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης·

19 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἔσονται ἀριθμὸς, καὶ παιδίον γράψει αὐτούς.

20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακωβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς, ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ,

21 καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακωβ ἐπὶ θεὸν ἰσχύοντα.

22 καὶ ἐάν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμων ἐν δικαιοσύνῃ,

23 ὅτι λόγον συντετημένον ποιῶσει ὁ θεὸς ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ.

24 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος σαβαωθ Μὴ φοβοῦ, ὁ λαὸς μου οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιων, ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε· πληγὴν γὰρ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου.

25 ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ παύσεται ἡ ὀργῶν, ὁ δὲ θυμὸς μου ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν·

26 καὶ ἐπεγερεῖ ὁ θεὸς ἐπ' αὐτούς κατὰ τὴν πληγὴν τὴν Μαδιαμ ἐν τόπῳ θλίψεως, καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὀδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατὰ Αἴγυπτον.

27 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄμου σου, καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν.

28 ἤξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαί καὶ παρελεύσεται εἰς Μαγεδῶ καὶ ἐν Μαχμας θῶσει τὰ σκευὴ αὐτοῦ·

29 καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἤξει εἰς Ἀγγαί, φόβος λῆμψεται Ραμα πόλιν Σαουλ· φεύξεταί

30 ἡ θυγατὴρ Γαλλίμ, ἐπακούσεται Λαῖσα, ἐπακούσεται Ἀναθῶθ·

31 ἐξέστη Μαδεβηνα καὶ οἱ κατοικοῦντες Γιββίρ· παρακαλεῖτε

32 σήμερον ἐν ὀδῷ τοῦ μείναι, τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε, τὸ ὄρος, τὴν θυγατέρα Σιων, καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

33 ἰδοὺ γὰρ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβῶσιν, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται,

34 καὶ πεσοῦνται οἱ ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ, ὁ δὲ Λίβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

Isaia 11

1 Καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναβῆσεται.
2 καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλήs καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας·
3 ἐμπλῆσει αὐτὸν πνεῦμα φόβου θεοῦ. οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει,
4 ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῶ κρίσιν καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆs· καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ·
5 καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἀληθεῖα εἰλημένος τὰς πλευράs.
6 καὶ συμβοσκηθῆσεται λύκος μετὰ ἀρνός, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθῆσονται, καὶ παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτοῦs·
7 καὶ βοὺς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθῆσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδιά αὐτῶν ἔσονται, καὶ λέων καὶ βοὺς ἅμα φάγονται ἄχυρα.
8 καὶ παιδίον νῦπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων καὶ ἐπὶ κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ.
9 καὶ οὐ μὴ κατοποιῶσιν οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, ὅτι ἐνεπλῆσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσιαs.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμῆ·
11 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσθῆσεται κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ ζηλώσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῆ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Βαβυλωνίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Αἰλαμιτῶν καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας.
12 καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ καὶ τοὺς διεσπαρμένους τοῦ Ἰουδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων περὺγων τῆς γῆs.
13 καὶ ἀφαιρεθῆσεται ὁ ζῆλος Ἐφραϊμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰουδα ἀπολοῦνται· Ἐφραϊμ οὐ ζηλώσει Ἰουδαν, καὶ Ἰουδας οὐ θλίψει Ἐφραϊμ.
14 καὶ πετασθῆσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων θάλασσαν, ἅμα προνομεύσουσιν καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ Ἰδουμαίαν· καὶ ἐπὶ Μωαβ πρώτων τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν, οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμων πρώτοι ὑπακούσονται.
15 καὶ ἐρημώσει κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ καὶ πατάξει ἐπτά φάραγγας ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδῆμασιν·
16 καὶ ἔσται δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆs Αἰγύπτου.

Isaia 12

1 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Εὐλόγῳ σε, κύριε, διότι ὠργίσθησ μοι καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμὸν σου καὶ ἠλέησάς με.
2 ἰδοὺ ὁ θεός μου σωτῆρ μου κύριος, πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ καὶ σωθῆσομαι ἐν αὐτῷ καὶ οὐ φοβηθῆσομαι, διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἰνεσίς μου κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
3 καὶ ἀντλήσετε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου.
4 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ὑμνεῖτε κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐνδοξά αὐτοῦ, μμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
5 ὕμνευσατε τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

6 ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆs.

Isaia 13

1 Ὅρασις, ἣν εἶδεν Ἡσαιὸς υἱὸς Ἀμώς κατὰ Βαβυλῶνος.
2 Ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖs, μὴ φοβεῖσθε, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ Ἀνοίξατε, οἱ ἄρχοντες.
3 ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτοῦs· ἡγιασμένοι εἰσίν, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτοῦs· γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμὸν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες.
4 φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὄρεων ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων. κύριος σαβαωθ ἐντέταλται ἔθνει ὀπλομάχῳ
5 ἔρχεσθαι ἐκ γῆs πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ, κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι αὐτοῦ, τοῦ καταφθεῖραι τὴν οἰκουμένην ὅλην.
6 ὀλολύζετε, ἐγγὺς γὰρ ἡ ἡμέρα κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ θεοῦ ἦξει.
7 διὰ τοῦτο πάσα χεῖρ ἐκλυθῆσεται, καὶ πάσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει·
8 καὶ ταραχθῆσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ὠδίνες αὐτοῦs ἔξουσιν ὡς γυναικὸς τικτούσης· καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκστῆσονται καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν.
9 ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα κυρίου ἀνίατος ἔρχεται θυμοῦ καὶ ὀργῆs θείναι τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆs.
10 οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ὄριων καὶ πᾶs ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶs οὐ δώσουσιν, καὶ σκοτισθῆσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελῆνη οὐ δώσει τὸ φῶs αὐτῆs.
11 καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλη κακὰ καὶ τοῖs ἀσεβέσιν τὰs ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω.
12 καὶ ἔσονται οἱ καταλειμμένοι ἐντιμοὶ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον, καὶ ὁ ἄνθρωπος μᾶλλον ἐντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ Σουφίρ.
13 ὁ γὰρ οὐρανὸs θυμωθῆσεται καὶ ἡ γῆ σεισθῆσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆs διὰ θυμὸν ὀργῆs κυρίου σαβαωθ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸs αὐτοῦ.
14 καὶ ἔσονται οἱ καταλειμμένοι ὡs δορκάδιον φεῦγον καὶ ὡs πρόβατον πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι καὶ ἄνθρωπον εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ διώξαι.
15 ὃs γὰρ ἂν ἀλῶ, ἠττηθῆσεται, καὶ οἵτινες συνηγμένοι εἰσίν, μαχαίρᾳ πεσοῦνται·
16 καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν ῥάξουσιν καὶ τὰs οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσιν καὶ τὰs γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν.
17 ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺs Μῆδους, οἱ οὐ λογίζονται ἀργύριον οὐδὲ χρυσίου χρεῖαν ἔχουσιν.
18 τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσιν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεῶσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖs τέκνοιs οὐ φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.
19 καὶ ἔσται Βαβυλῶν, ἣ καλεῖται ἐνδοξὸs ὑπὸ βασιλέωs Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ θεὸs Σοδομα καὶ Γομορρᾶ·
20 οὐ κατοικηθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἀραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσωνται ἐν αὐτῇ·
21 καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία, καὶ ἐμπλησθῆσονται αἱ οἰκίαι ἥχου, καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρήνες, καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχῶσονται,
22 καὶ ὀνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικῶσουσιν, καὶ νοσοποιῶσουσιν ἐχθίνοι ἐν τοῖs οἴκοιs αὐτῶν· ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐ χρονεῖ.

Isaia 14

1 Καὶ ἔλε'σει κύριος τὸν Ἰακωβ καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν Ἰσραηλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γιῶρας προστεθ'σεται πρὸς αὐτοὺς καὶ προστεθ'σεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακωβ,
2 καὶ λ'μψονται αὐτοὺς ἔθνη καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ κατακληρονομ'σουσιν καὶ πληθυνθ'σονται ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ θεοῦ εἰς δούλους καὶ δούλας· καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτούς, καὶ κυριευθ'σονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν.
3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε ὁ θεὸς ἐκ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς.
4 καὶ λ'μψη τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Πῶς ἀναπέπανται ὁ ἀπαιτῶν καὶ ἀναπέπανται ὁ ἐπισπουδαστ'ς;
5 συνέτριψεν ὁ θεὸς τὸν ζυγὸν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων·
6 πατάξας ἔθνος θυμῷ πληγῇ ἀνιάτῳ, παίων ἔθνος πληγῇ θυμοῦ, ἧ οὐκ ἐφείσατο,
7 ἀνεπάυσατο πεποιθῶς. πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης,
8 καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου· Ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς.
9 ὁ ἄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντ'σας σοι, συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς οἱ ἐγειράντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἔθνῶν.
10 πάντες ἀποκριθ'σονται καὶ ἐροῦσίν σοι Καὶ σὺ ἐάλως ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.
11 κατέβη δὲ εἰς ἄδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλ' σου εὐφροσύνη· ὑποκάτω σου στρώσουσιν σῆψιν, καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ.
12 πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρῶι ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη.
13 σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου Εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβ'σομαι, ἐπάνω τῶν ἀστρῶν τοῦ οὐρανοῦ θ'σω τὸν θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν,
14 ἀναβ'σομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ.
15 νῦν δὲ εἰς ἄδου καταβ'ση καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
16 οἱ ἰδόντες σε θαυμάσουσιν ἐπὶ σοὶ καὶ ἐροῦσιν Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, σείων βασιλεῖς;
17 ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τὰς πόλεις καθεῖλεν, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσεν.
18 πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνῶν ἐκοιμ'θησαν ἐν τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ·
19 σὺ δὲ ῥιφ'ση ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις καταβαινόντων εἰς ἄδου. ὃν τρόπον ἰμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν,
20 οὕτως οὐδὲ σὺ ἔση καθαρὸς, διότι τὴν γῆν μου ἀπάλεσας καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας· οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρὸν.
21 ἐτόιμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς σου, ἵνα μὴ ἀναστῶσιν καὶ τὴν γῆν κληρονομ'σωσιν καὶ ἐμπλ'σωσι τὴν γῆν πόλεων.
22 Καὶ ἐπαναστ'σομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος σαβαωθ, καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα καὶ κατάλειμμα καὶ σπέρμα, τάδε λέγει κύριος,
23 καὶ θ'σω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσται εἰς οὐδέν· καὶ θ'σω αὐτὴν πληοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν.
24 τάδε λέγει κύριος σαβαωθ· Ὁν τρόπον εἶρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ,

25 τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς καὶ ἀπὸ τῶν ὄρεων μου, καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθ'σεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθ'σεται.
26 αὕτη ἡ βουλ', ἣν βεβούλευται κύριος ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης.
27 ἃ γὰρ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει;
28 Τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ἀχαζ ὁ βασιλεὺς, ἐγεν'θη τὸ ῥῆμα τοῦτο.
29 Μὴ εὐφρανθεῖτε, πάντες οἱ ἀλλόφυλοι, συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφρων ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετόμενοι.
30 καὶ βοσκηθ'σονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ, πτωχοὶ δὲ ἄνδρες ἐπ' εἰρ'νης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ λιμῶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ κατάλειμμα σου ἀνελεῖ.
31 ὀλολύζετε, πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι καπνὸς ἀπὸ βορρᾶ ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστιν τοῦ εἶναι.
32 καὶ τί ἀποκριθ'σονται βασιλεῖς ἔθνῶν; ὅτι κύριος ἐθεμελίωσεν Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθ'σονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Isaia 15

1 Τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μωαβίτιδος. Νυκτὸς ἀπολείται ἡ Μωαβίτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολείται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος.
2 λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀπολείται γὰρ καὶ Διηβὼν· οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἀναβ'σεσθε κλαίειν· ἐπὶ Ναβαυ τῆς Μωαβίτιδος ὀλολύζετε ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα, πάντες βραχίονες κατατετημημένοι·
3 ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζῶσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε, ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμοῦ.
4 ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλη, ἕως Ἰασσα ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἡ ὄσφυς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γινώσεται.
5 ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγωρ, δάμαλις γὰρ ἔστιν τριετ'σ'· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως τῆς Λουιθ πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβ'σονται, τῇ ὁδῷ Ἀρωνιμ βοᾷ σύντριμμα καὶ σεισμός.
6 τὸ ὕδωρ τῆς Νεμμριμ ἔρημον ἔσται, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται.
7 μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φάραγγα Ἀραβας, καὶ λ'μψονται αὐτ'ν.
8 συνήψεν γὰρ ἡ βοῆ τὸ ὄριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Ἀγαλλιμ, καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλιμ.
9 τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Ρεμμων πλησθ'σεται αἵματος· ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Ρεμμων Ἀραβας καὶ ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωαβ καὶ Ἀριηλ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀδαμα.

Isaia 16

1 Ἀποστελῶ ὡς ἔρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν· μὴ πέτρα ἔρημος ἔστιν τὸ ὄρος Σιών;
2 ἔση γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου νεοσσὸς ἀφηρημένος, θύγατερ Μωαβ. ἔπειτα δέ, Ἀρων, ἄρτων, ἄρτων, ἄρτων, ποιεῖτε σκέπην πένθους αὐτῇ διὰ παντός· ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξέστησαν, μὴ ἀπαχθῆς.
4 παροικ'σουσίν σοι οἱ φυγάδες Μωαβ, ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος, ὅτι ἦρθη ἡ συμμαχία σου, καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
5 καὶ διορθωθ'σεται μετ' ἐλέους θρόνος, καὶ καθιεταὶ ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυιδ κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην.

6 Ἦκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωαβ, ὕβριστης σφόδρα, τὴν ὑπερηφανίαν ἐξήρας. οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου,
7 οὐχ οὕτως. ὀλολύξει Μωαβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσιν· τοῖς κατοικοῦσιν Δεσεθ μελεῖσαι καὶ οὐκ ἐντραπῆσθαι.
8 τὰ πεδία Εσεβων πενθῶσαι, ἄμπελος Σεβαμα· καταπίνοντες τὰ ἔθνη καταπαῖσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς ἕως Ἰαζηρ· οὐ μὴ συνάψητε, πλανῆθητε τὴν ἔρημον· οἱ ἀπεσταλμένοι ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ τὴν ἔρημον.
9 διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζηρ ἄμπελον Σεβαμα· τὰ δένδρα σου κατέβαλεν, Εσεβων καὶ Ελεαλη, ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγῆσθαι σου καταπαῖσω, καὶ πάντα πεσοῦνται.
10 καὶ ἀρθῶσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων σου, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελώσιν σου οὐ μὴ εὐφρανθῶσονται καὶ οὐ μὴ παῖσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολίμνια, πέπαυται γάρ.
11 διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωαβ ὡς κιθάρα ἤχῶσαι, καὶ τὰ ἐντός μου ὡσεὶ τεῖχος, ὃ ἐνεκαίνισας.
12 καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναι σε, ὅτι ἐκοπίασεν Μωαβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς ὥστε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτόν.
13 Τοῦτο τὸ ῥήμα, ὃ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Μωαβ, ὁπότε καὶ ἐλάλησεν.
14 καὶ νῦν λέγω· Ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθοῦ ἀτιμασθῶσεται ἡ δόξα Μωαβ ἐν παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθῶσεται ὀλιγοστὸς καὶ οὐκ ἐντιμος.

Isaia 17

1 Τὸ ῥήμα τὸ κατὰ Δαμασκοῦ· Ἴδου Δαμασκὸς ἀρθῶσεται ἀπὸ πόλεων καὶ ἔσται εἰς πτόωσιν,
2 καταλειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ δῶκων.
3 καὶ οὐκέτι ἔσται ὄχυρά τοῦ καταφυγεῖν Εφραιμ, καὶ οὐκέτι ἔσται βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων ἀπολείεται· οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ τῆς δόξης αὐτῶν· τάδε λέγει κύριος σαβαωθ.
4 Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλειψίς τῆς δόξης Ἰακωβ, καὶ τὰ πῖονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθῶσεται.
5 καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἂν τις συναγάγη ἀμητὸν ἐστηκότα καὶ σπέρμα σταχύων ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ ἀμῶσθαι, καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἂν τις συναγάγη στάχυν ἐν φάραγγι στερεῶ.
6 καὶ καταλειφθῆ ἐν αὐτῇ καλάμη ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεώρου ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῆ· τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ.
7 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποισθὸς ἔσται ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιῶσθαι αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ ἐμβλέψονται,
8 καὶ οὐ μὴ πεποισθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα αὐτῶν οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν.
9 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλειμμέναι, ὃν τρόπον ἐγκατέλιπον οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Ευαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ, καὶ ἔσονται ἔρημοι,
10 διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτήρά σου καὶ κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης. διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον καὶ σπέρμα ἄπιστον·
11 τῇ δὲ ἡμέρᾳ, ἢ ἂν φυτεύσης, πλανηθῶσθαι· τὸ δὲ πρῶν, ἂν σπεύρης, ἀνθῶσαι εἰς ἀμητὸν ἢ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σου.
12 Οὐαὶ πληθὸς ἐθνῶν πολλῶν ὡς θάλασσα κυμαίνουσα οὕτως ταραχθῶσεσθε, καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἠχῶσαι.

13 ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλά, ὡς ὕδατος πολλοῦ βία καταφερομένου· καὶ ἀποσκορακίει αὐτὸν καὶ πόρρω αὐτὸν διώξεται ὡς χυτὸν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταιγίδος φέρουσα.
14 πρὸς ἐσπέραν ἔσται πένθος, πρὶν ἢ πρῶν καὶ οὐκ ἔσται. αὕτη ἡ μερίς τῶν ὑμᾶς προνομευσάντων καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομῶσασιν.

Isaia 18

1 Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας,
2 ὃ ἀποστέλλων ἐν θαλάσῃ ὄμηρα καὶ ἐπιστολάς βυβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος· πορεύονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπὸν, τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα; ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον. νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς
3 πάντες ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθῶσεται ἢ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῆ, ὡς σάλπιγγος φωνῆ ἀκουστὸν ἔσται.
4 ὅτι οὕτως εἶπεν μοι κύριος Ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμῶτου ἔσται.
5 πρὸ τοῦ θερισμοῦ, ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος καὶ ὄμφαξ ἀνθῶσθαι ἄνθος ὄμφακίζουσα, καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρυδία τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ καὶ κατακόψει
6 καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ συναχθῶσεται ἐπ' αὐτούς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἵξει.
7 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνενεχθῶσεται δῶρα κυρίῳ σαβαωθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιμμένου καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον, ὃ ἔστιν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον, οὗ τὸ ὄνομα κυρίου σαβαωθ ἐπεκλήθη, ὄρος Σιων.

Isaia 19

1 Ὅρασις Αἰγύπτου· Ἴδου κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἵξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθῶσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθῶσεται ἐν αὐτοῖς.
2 καὶ ἐπεγερθῶσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ πόλιν καὶ νομὸς ἐπὶ νομόν.
3 καὶ ταραχθῶσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτῶσουσιν τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους.
4 καὶ παραδώσω Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν αὐτῶν· τάδε λέγει κύριος σαβαωθ.
5 καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείπει καὶ ξηρανθῶσεται·
6 καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ διώρυγες τοῦ ποταμοῦ, καὶ ξηρανθῶσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος καὶ ἐν παντὶ ἔλει καλάμου καὶ παπύρου·
7 καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ ποταμοῦ καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθῶσεται ἀνεμόφθορον.
8 καὶ στενάξουσιν οἱ ἄλεῖς, καὶ στενάξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν, καὶ οἱ βάλλοντες σαγῶνας καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθῶσουσιν.
9 καὶ αἰσχύνῃ λυμψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον τὸ χριστὸν καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον,

10 καὶ ἔσονται οἱ διαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὁδῷ, καὶ πάντες οἱ τὸν ζῆλον ποιῶντες λυπηθῶσονται καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσιν.

11 καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεωσ· οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βουλὴ αὐτῶν μωρανθῆσεται. πῶς ἔρεϊτε τῷ βασιλεὶ Υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἄρχῆς;

12 ποῦ εἰσιν νῦν οἱ σοφοὶ σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι καὶ εἰπάτωσαν τί βεβούλευται κύριος σαβαωθ ἐπ' Αἴγυπτον.

13 ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεωσ, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεωσ, καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς.

14 κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεωσ, καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα.

15 καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἴγυπτίοις ἔργον, ὃ ποιῶσει κεφαλὴν καὶ οὐράν, ἀρχὴν καὶ τέλος.

16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆσ χειρὸσ κυρίου σαβαωθ, ἦν αὐτὸσ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖσ.

17 καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῖσ Αἴγυπτίοισ εἰσ φόβητρον· πᾶσ, ὃσ ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖσ, φοβηθῶσονται διὰ τὴν βουλὴν, ἦν βεβούλευται κύριος ἐπ' αὐτὴν.

18 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσση τῇ Χανανίτιδι καὶ ὀμνύουσαι τῷ ὀνόματι κυρίου· Πόλισ-ασεδεκ κληθῆσεται ἡ μία πόλισ.

19 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστῆριον τῷ κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων καὶ στήλη πρὸσ τὸ ὄριον αὐτῆσ τῷ κυρίῳ.

20 καὶ ἔσται εἰσ σημεῖον εἰσ τὸν αἰῶνα κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι κεκράξονται πρὸσ κύριον διὰ τοὺσ θλίβοντασ αὐτοὺσ, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖσ κύριος ἄνθρωπον, ὃσ σώσει αὐτοὺσ, κρίνων σώσει αὐτοὺσ.

21 καὶ γνωστὸσ ἔσται κύριος τοῖσ Αἴγυπτίοισ, καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ποιήσουσιν θυσίας καὶ εὐξονται εὐχὰσ τῷ κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσιν.

22 καὶ πατάξει κύριος τοὺσ Αἴγυπτίους πληγῇ μεγάλῃ καὶ ἰάσεται αὐτοὺσ ἰάσει, καὶ ἐπιστραφῶσονται πρὸσ κύριον, καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἰάσεται αὐτοὺσ.

23 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ὁδὸσ Αἰγύπτου πρὸσ Ἀσσυρίους, καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰσ Αἴγυπτον, καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸσ Ἀσσυρίους, καὶ δουλεύουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοῖσ Ἀσσυρίοισ.

24 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτοσ ἐν τοῖσ Ἀσσυρίοισ καὶ ἐν τοῖσ Αἴγυπτίοισ εὐλογημένος ἐν τῇ γῆ.

25 ἦν εὐλόγησεν κύριος σαβαωθ λέγων Εὐλογημένος ὁ λαὸσ μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοισ καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραὴλ.

Isaia 20

1 Τοῦ ἔτουσ οὐδ εἰσηλθεν Ταναθαν εἰσ Ἀζωτον, ἠνίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνα βασιλέωσ Ἀσσυρίων καὶ ἐπολέμησεν τὴν Ἀζωτον καὶ κατελάβετο αὐτὴν.

2 τότε ἐλάλησεν κύριος πρὸσ Ἡσαιαν λέγων Πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆσ ὀσφύοσ σου καὶ τὰ σανδάλια σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου· καὶ ἐποίησεν οὕτωσ πορευόμενοσ γυμνοσ καὶ ἀνυπόδετοσ.

3 καὶ εἶπεν κύριος Ὅν τρόπον πεπόρευται Ἡσαιασ ὁ παῖσ μου γυμνοσ καὶ ἀνυπόδετοσ τρία ἔτη, ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα τοῖσ Αἴγυπτίοισ καὶ Αἰθίοψιν·

4 ὅτι οὕτωσ ἄξει βασιλεὺσ Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιόπων, νεανίσκουσ καὶ πρεσβύτασ, γυμνοὺσ καὶ ἀνυπόδετοὺσ ἀνακεκαλυμμένουσ τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου.

5 καὶ αἰσχυνοθῶσονται ἠττηθέντεσ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τοῖσ Αἰθίοψιν, ἐφ' οἰσ ἦσαν πεποηθότεσ οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖσ δόξα.

6 καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντεσ ἐν τῇ νῶσφ ταύτῃ Ἰδοὺ ἡμεῖσ ἦμεν πεποηθότεσ τοῦ φυγεῖν εἰσ αὐτοὺσ εἰσ βοῆθειαν, οἱ οὐκ ἐδύνατο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέωσ Ἀσσυρίων· καὶ πῶσ ἡμεῖσ σωθησόμεθα;

Isaia 21

1 Τὸ ὄραμα τῆσ ἐρήμου· Ὡσ καταιγίσ δι' ἐρήμου διέλθοι ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆσ, φοβερόν

2 τὸ ὄραμα καὶ σκληρόν ἀνηγγέλη μοι. ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ. ἐπ' ἐμοὶ οἱ Αἰλαμίται, καὶ οἱ πρέσβεισ τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται. νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἐμαυτόν.

3 διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύσ μου ἐκλύσεωσ, καὶ ὠδίνεσ ἔλαβόν με ὡσ τὴν τίκτουσαν· ἠδίκησα τὸ μὴ ἀκούσαι, ἐσπούδασα τὸ μὴ βλέπειν.

4 ἡ καρδία μου πλανᾶται, καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ ψυχὴ μου ἐφέστηκεν εἰσ φόβον.

5 ἐτοίμασον τὴν τράπεζαν· πίετε, φάγετε· ἀναστάντεσ, οἱ ἄρχοντεσ, ἐτοιμάσατε θυρεοὺσ.

6 ὅτι οὕτωσ εἶπεν κύριος πρὸσ με Βαδίσασ σεαυτῷ στήσον σκοπὸν καὶ ὁ ἄν ἴδισ ἀνάγγειλον·

7 καὶ εἶδον ἀναβάτασ ἰππεῖσ δύο, ἀναβάτην ὄνου καὶ ἀναβάτην καμήλου· ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλὴν

8 καὶ κάλεσον Ουριαν εἰσ τὴν σκοπιάν κυρίου. καὶ εἶπεν Ἔστην διὰ παντοσ ἡμέρασ καὶ ἐπὶ τῆσ παρεμβολῆσ ἔστην ὅλην τὴν νύκτα,

9 καὶ ἰδοὺ αὐτοσ ἔρχεται ἀναβάτησ συνωρίδοσ. καὶ ἀποκριθεῖσ εἶπεν Πέπτωκεν Βαβυλών, καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆσ καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆσ συνετριβήσαν εἰσ τὴν γῆν.

10 ἀκούσατε, οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ ὀδυνώμενοι, ἀκούσατε ἃ ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ· ὁ θεὸσ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνάγγειλεν ἡμῖν.

11 Τὸ ὄραμα τῆσ Ἰδουμαίας. Πρὸσ ἐμὲ καλεῖ παρὰ τοῦ Σηιρ Φυλάσσετε ἐπάλξεισ.

12 φυλάσσω τὸ πρωὶ καὶ τὴν νύκτα· ἐὰν ζητῆσ, ζῆται καὶ παρ' ἐμοὶ οἴκει·

13 ἐν τῷ δρυμῷ ἐσπέρασ κοιμηθῆσ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδαν.

14 εἰσ συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε, οἱ ἐνοικοῦντεσ ἐν χώρᾳ Θαιμαν, ἄρτοισ συναντᾶτε τοῖσ φεύγουσιν

15 διὰ τὸ πλῆθοσ τῶν φευγόντων καὶ διὰ τὸ πλῆθοσ τῶν πλανωμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθοσ τῆσ μαχαίρασ καὶ διὰ τὸ πλῆθοσ τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθοσ τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ.

16 ὅτι οὕτωσ εἶπεν μοι κύριος Ἐτι ἐνιαυτοσ ὡσ ἐνιαυτοσ μισθοτοῦ, ἐκλείπει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδαρ,

17 καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδαρ ἔσται ὀλίγον, διότι κύριος ἐλάλησεν ὁ θεὸσ Ἰσραὴλ.

Isaia 22

1 Τὸ ῥῆμα τῆσ φάραγγοσ Σιων. Τί ἐγένετό σοι νῦν, ὅτι ἀνέβητε πάντεσ εἰσ δώματα

2 μάταια; ἐνεπλήσθη ἡ πόλισ βοῶντων· οἱ τραυματία σου οὐ τραυματία μαχαίρασ, οὐδὲ οἱ νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμου.

3 πάντεσ οἱ ἄρχοντεσ σου πεφεύγασιν, καὶ οἱ ἀλόντεσ σκληρῶσ δεδεμένοι εἰσιν, καὶ οἱ ἰσχύοντεσ ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασιν.

4 διὰ τοῦτο εἶπα Ἀφετέ με πικρῶσ κλαύσομαι, μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆσ θυγατρὸσ τοῦ γένουσ μου.

5 ὅτι ἡμέρα ταραχῆσ καὶ ἀπωλείασ καὶ καταπατῆματοσ καὶ πλάνησιν παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐν φάραγγι Σιων·

πλανώνται ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πλανώνται ἐπὶ τὰ ὄρη.
6 οἱ δὲ Αἰλαμίται ἔλαβον φαρέτρας, ἀναβάται ἄνθρωποι ἐφ' ἵπποις καὶ συναγωγή παρατάξεως.
7 καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου πλησθῶσονται ἀρμάτων, οἱ δὲ ἵππεις ἐμφράξουσιν τὰς πύλας σου·
8 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰς πύλας Ἰουδα καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως
9 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυιδ. καὶ εἶδον ὅτι πλείους εἰσὶν καὶ ὅτι ἀπέστρεψαν τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν
10 καὶ ὅτι καθείλωσαν τοὺς οἴκους Ἰερουσαλὴμ εἰς ὄχυρωμα τοῦ τείχους τῆ πόλει.
11 καὶ ἐποῦσατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀνὰ μέσον τῶν δύο τειχέων ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιῶσαντα αὐτὴν καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἶδετε.
12 καὶ ἐκάλεσεν κύριος σαβαωθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων,
13 αὐτοὶ δὲ ἐποίωσαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους καὶ θύοντες πρόβατα ὥστε φαγεῖν κρέα καὶ πιεῖν οἶνον ἄγωντες Φάγωμεν καὶ πίωμεν, ἀγύριον γὰρ ἀποθνήσκωμεν.
14 καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶν κυρίου σαβαωθ, ὅτι οὐκ ἀφεθῆσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἀμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε.
15 Τάδε λέγει κύριος σαβαωθ Πορεύου εἰς τὸ παστοφόριον πρὸς Σομαν τὸν ταμίαν καὶ εἰπὸν αὐτῷ
16 Τί σὺ ᾤδε καὶ τί σοὶ ἐστὶν ᾤδε, ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ᾤδε μνημεῖον καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνῶν;
17 ἰδοὺ δὴ κύριος σαβαωθ ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα καὶ ἀφελεῖ τὴν στολῶν σου
18 καὶ τὸν στέφανόν σου τὸν ἐνδοξον καὶ ρίψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ ἀποθανῆ καὶ θῶσεται τὸ ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἄρχοντός σου εἰς καταπάτημα,
19 καὶ ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου.
20 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καλέσω τὸν παῖδά μου Ἐλιακὶμ τὸν τοῦ Χελκιου
21 καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολῶν σου καὶ τὸν στέφανόν σου δώσω αὐτῷ καὶ τὸ κράτος καὶ τὴν οἰκονομίαν σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰουδα.
22 καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυιδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων.
23 καὶ σῶσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
24 καὶ ἔσται πεποιστῶς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἐνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ.
25 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τάδε λέγει κύριος σαβαωθ, κινήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ πεσεῖται, καὶ ἀφαιρεθῶσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτόν, ὅτι κύριος ἐλάλησεν.

Isaia 23

1 Τὸ ὄραμα Τύρου. Ὀλολύζετε, πλοῖα Καρχηδόνας, ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων· ἦκται αἰχμάλωτος.
2 τίνοι ὅμοιοι γεγονόςασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νῶσφ μεταβόλοι Φοινίκης διαπερῶντες τὴν θάλασσαν
3 ἐν ὕδατι πολλῷ, σπέρμα μεταβόλων; ὡς ἄμητοῦ εἰσφερομένου οἱ μεταβόλοι τῶν ἐθνῶν.
4 ἀισχύνητι, Σιδῶν, εἶπεν ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχύς τῆς θαλάσσης εἶπεν Οὐκ ὄδιον οὐδὲ ἔτεκον οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκουσ οὐδὲ ὕψωσα παρθένουσ.

5 ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ, λῴμψεται αὐτοὺς ὀδύνη περὶ Τύρου.
6 ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀλολύξατε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νῶσφ ταύτῃ.
7 οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὕβρις ἡ ἀπ' ἀρχῆς πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτῶν;
8 τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἦσσαν ἐστὶν ἡ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἐνδοξοί, ἄρχοντες τῆς γῆς.
9 κύριος σαβαωθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πάσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἐνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς.
10 ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνας.
11 ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς· κύριος σαβαωθ ἐνετείλατο περὶ Χανααν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν.
12 καὶ ἐροῦσιν Οὐκέτι μὴ προσθήτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ ἐὰν ἀπέλθῃ εἰς Κιτιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ σοὶ ἀνάπαυσις ἔσται·
13 καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἠρῶμαι ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, οὐδὲ ἐκεῖ σοὶ ἀνάπαυσις ἔσται, ὅτι ὁ τοίχος αὐτῆς πέπτωκεν.
14 ὀλολύζετε, πλοῖα Καρχηδόνας, ὅτι ἀπώλετο τὸ ὄχυρωμα ὑμῶν.
15 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθῶσεται Τύρος ἔτη ἑβδομῶντα ὡς χρόνος βασιλείως, ὡς χρόνος ἀνθρώπου· καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομῶντα ἔτη ἔσται Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης
16 Λαβὲ κιθάραν, ῥέμβευσον πόλεις, πόρνη ἐπιλελησμένη· καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ἄσπον, ἵνα σου μνεῖα γένηται.
17 καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομῶντα ἔτη ἐπισκοπὴν ποιῶσι ὁ θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκατασταθῶσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης.
18 καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον τῷ κυρίῳ· οὐκ αὐτοῖς συναθῶσεται, ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι κυρίου πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι κυρίου.

Isaia 24

1 Ἰδοὺ κύριος καταφθεῖρει τὴν οἰκουμένην καὶ ἐρημώσει αὐτὴν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
2 καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία, ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλὼν καὶ ὁ δανειζὼν ὡς ὁ δανειζόμενος καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ὁ ὀφείλει.
3 φθορὰ φθορῶσεται ἡ γῆ, καὶ προνομῆ προνομηθῶσεται ἡ γῆ· τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα.
4 ἐπένησεν ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη, ἐπένησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς.
5 ἡ δὲ γῆ ἠνόμησεν διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτῶν, διότι παρέβησαν τὸν νόμον καὶ ἠλλαξαν τὰ προστάγματα, διαθῶσθη αἰῶνιον.
6 διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτῶν· διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθῶσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι.
7 πενθῶσιν οἶνος, πενθῶσιν ἄμπελος, στενάξουσιν πάντες οἱ εὐφραϊνόμενοι τὴν ψυχῶν.
8 πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων, πέπαυται αὐθάδεια καὶ πλοῦτος ἀσεβῶν, πέπαυται φωνὴ κιθάρας.
9 ἠσχύνησθησαν, οὐκ ἔπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σικερα τοῖς πίνουσιν.
10 ἠρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν.
11 ὀλολύζετε περὶ τοῦ οἴνου πανταχῆ· πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς.

12 καὶ καταλειφθῶσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται.

13 ταῦτα πάντα ἔσται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν, ὃν τρόπον ἔάν τις καλαμῶσῃται ἐλαίαν, οὕτως καλαμῶσονται αὐτούς, καὶ ἐὰν παύσῃται ὁ τρύγητος.

14 οὗτοι φωνῇ βοῶσονται, οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθῶσονται ἅμα τῇ δόξῃ κυρίου. ταραχθῶσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης·

15 διὰ τοῦτο ἡ δόξα κυρίου ἐν ταῖς νῦν ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄνομα κυρίου ἔνδοξον ἔσται Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ.

16 ἀπὸ τῶν περὺγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν Ἑλλίς τῷ εὐσεβεῖ. καὶ ἐροῦσιν Οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν, οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον.

17 φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγίς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς·

18 καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον, ὁ δὲ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος, ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν, καὶ σεισθῶσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

19 ταραχῇ ταραχθῶσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορία ἀπορηθῶσεται ἡ γῆ·

20 ἔκλινεν καὶ σεισθῶσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν καὶ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ δύνῃται ἀναστῆναι, κατίσχυσεν γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία.

21 καὶ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς·

22 καὶ συνάξουσιν καὶ ἀποκλείουσιν εἰς ὀχύρωμα καὶ εἰς δεσμωτήριον, διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτῶν.

23 καὶ τακῶσεται ἡ πλίνθος, καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος, ὅτι βασιλεύσει κύριος ἐν Σίῳν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθῶσεται.

Isaia 25

1 Κύριε ὁ θεὸς μου, δοξάσω σε, ὕμνωσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστά πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινὴν· γένοιτο, κύριε.

2 ὅτι ἔθνη πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυράς τοῦ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια· τῶν ἀσεβῶν πόλεις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ.

3 διὰ τοῦτο εὐλογῶσιν σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογῶσιν σε·

4 ἐγένοντο γὰρ πάση πόλει ταπεινὴ βοηθός καὶ τοῖς ἀθυμῶσασιν διὰ ἔνδειαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύση αὐτούς, σκέπη διψῶντων καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων.

5 εὐλογῶσιν σε ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σίῳν ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἱς ἡμᾶς παρέδωκας.

6 καὶ ποιῶσιν κύριος σαβαωθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο. πίνονται εὐφροσύνην, πίνονται οἶνον, χρίσονται μύρον.

7 ἐν τῷ ὄρει τούτῳ παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

8 κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφείλεν ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντός προσώπου· τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφείλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν.

9 καὶ ἐροῦσιν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν καὶ ἠγαλλιώμεθα, καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

10 ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθῶσεται ἡ Μωαβίτις, ὃν τρόπον πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις·

11 καὶ ἀνῶσιν τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπεινώσεν τοῦ ἀπολέειν, καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ ἐφ' ἅ τὰς χεῖρας ἐπέβαλεν·

12 καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου σου ταπεινώσει, καὶ καταβῶσεται ἕως τοῦ ἐδάφους.

Isaia 26

1 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς Ἰουδα λέγοντες Ἰδοὺ πόλις ὀχυρά, καὶ σωτήριον ἡμῶν θῶσει τεῖχος καὶ περίτειχος.

2 ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθάτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην καὶ φυλάσσων ἀλῆθειαν,

3 ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας καὶ φυλάσσων εἰρήνην. ὅτι ἐπὶ σοὶ

4 ἠλπισαν, κύριε, ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος,

5 ὃς ταπεινώσας κατ' ἄγας τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς· πόλεις ὀχυράς καταβαλεῖς καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους,

6 καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ ταπεινῶν.

7 ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, καὶ παρεσκευασμένη ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν.

8 ἡ γὰρ ὁδὸς κυρίου κρίσις· ἠλπίσασμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐπὶ τῇ μνηίᾳ,

9 ἢ ἐπιθυμῆ ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτα σου ἐπὶ τῆς γῆς. δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

10 πέπνυται γὰρ ὁ ἀσεβής, οὐ μὴ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλῆθειαν οὐ μὴ ποιῶσιν· ἀρθῶτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου.

11 κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἤδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθῶσονται· ζῆλος λῆμψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

12 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

13 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, κτήσαι ἡμᾶς· κύριε, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

14 οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν· διὰ τοῦτο ἐπ' ἄγας καὶ ἀπώλεσας καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

15 πρόσθες αὐτοῖς κακά, κύριε, πρόσθες κακὰ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

16 κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθη σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

17 καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίῳ αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενέθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου διὰ τὸν φόβον σου, κύριε.

18 ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδίνωσαμεν καὶ ἐτέκομεν· πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

19 ἀναστῶσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθῶσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθῶσονται οἱ ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἵαμα αὐτοῖς ἔστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

20 βάδιζε, λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμίειά σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὄργη κυρίου·

21 ἰδοὺ γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὄργην ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους.

Isaia 27

1 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιὸν καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα.

2 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελῶν καλός· ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς.

3 ἐγὼ πόλις ἰσχυρά, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν· ἀλώσεται γὰρ νυκτός, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τὸ τεῖχος.

4 οὐκ ἔστιν ἡ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς· τίς με θῶσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην

ἠθέτηκα αὐτῶν. τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς πάντα, ὅσα συνέταξεν. κατακέκαυμαι,
5 βῶσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ποιῶμεν εἰρῆνῃν αὐτῷ, ποιῶμεν εἰρῆνῃν.
6 οἱ ἐρχόμενοι, τέκνα Ἰακωβ, βλαστῶσαι καὶ ἐξανθῶσαι Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλησθῶσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ.
7 μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξεν, καὶ αὐτὸς οὕτως πληγῶσται, καὶ ὡς αὐτὸς ἀνείλεν, οὕτως ἀνααιρεθῶσεται;
8 μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτοῦσ· οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ;
9 διὰ τοῦτο ἀφαιρεθῶσεται ἡ ἀνομία Ἰακωβ, καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωμαι αὐτοῦ τὴν ἀμαρτίαν, ὅταν θῶσιν πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους ὡς κονίαν λεπτῶν· καὶ οὐ μὴ μείνη τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα ὡσπερ δρυμὸς μακράν.
10 τὸ κατοικοῦμενον ποιμνιον ἀνειμένον ἔσται ὡς ποιμνιον καταλειμμένον· καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται.
11 καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι. γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας, δεῦτε· οὐ γὰρ λαὸς ἐστὶν ἔχων σύνεσιν, διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτιρῶσῃ ὁ ποιῶσας αὐτούς, οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτούς οὐ μὴ ἔλεσῃ.
12 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει κύριος ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ρινοκοροούρων, ὑμεῖς δὲ συναγάγετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ ἓνα ἓνα.
13 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σαλπιοῦσιν τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρα τῶν Ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ προσκυνῶσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Isaia 28

1 Οὐαὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως, οἱ μισθῶτοὶ Ἐφραὴμ· τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέως, οἱ μεθύοντες ἀνευ οἴνου.
2 ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην, βία καταφερομένη ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σῦρον χώραν τῇ γῆ ποιῶσαι ἀνάπαυσιν ταῖς χερσίν.
3 καὶ τοῖς ποσὶν καταπατηθῶσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρεως, οἱ μισθῶτοὶ τοῦ Ἐφραὴμ.
4 καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ ὡς πρόδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐτὸ πρὶν ἢ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν θελῶσαι αὐτὸ καταπιεῖν.
5 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος σαβαωθ ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος ὁ πλακεὶς τῆς δόξης τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ.
6 καταλειφθῶσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν καὶ ἰσχύον κωλύον ἀνελεῖν.
7 οὔτοι γὰρ οἶνω πεπλανημένοι εἰσίν, ἐπλανῶθησαν διὰ τὸ σικερα· ἱερεὺς καὶ προφῆτης ἐξέστησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ σικερα, ἐπλανῶθησαν· τοῦτ' ἔστι φάσμα.
8 ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλῶν· αὕτη γὰρ ἡ βουλή ἐνεκεν πλεονεξίας.
9 τίνι ἀνηγγείλαμεν κακὰ καὶ τίνι ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν, οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ;
10 θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου, ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν
11 διὰ φαυλισμὸν χειλέων διὰ γλώσσης ἐτέρας, ὅτι λαλῶσουσιν τῷ λαῷ τούτῳ
12 λέγοντες αὐτῷ Τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν.
13 καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον κυρίου τοῦ θεοῦ θλίψις ἐπὶ θλίψιν, ἐλπίς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν, ἵνα

πορευθῶσιν καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κινδυνεύσουσιν καὶ συντριβῶσονται καὶ ἀλώσονται.
14 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου, ἄνδρες τεθλιμμένοι καὶ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ
15 Ὅτι εἶπατε Ἐποῶσμεν διαθῶκην μετὰ τοῦ ἄδου καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθῶκας, καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρέλθῃ οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς, ἐθῶκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν καὶ τῷ ψεύδει σκεπασησόμεθα,
16 διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελῆ ἐκλεκτὸν ἀκρογωνιαῖον ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεῶν ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνοθῆ.
17 καὶ θῶ κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς,
18 μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθῶκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπίς ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν ἄδην οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ καταιγὶς φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα.
19 ὅταν παρέλθῃ, λῶμψεται ὑμᾶς· πρῶτῳ πρῶτῳ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπίς πονηρά· μάθετε ἀκούειν.
20 στενοχωρούμενοι οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενούμεν τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι.
21 ὡσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναστῶσεται καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν μετὰ θυμοῦ ποιῶσαι τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἄλλοτριῶς χρῶσεται, καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἄλλοτρία.
22 καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖτε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσμένα καὶ συντετηγμένα πράγματα ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ, ἃ ποιῶσαι ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν.
23 Ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου, προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου.
24 μὴ ὄλην τὴν ἡμέραν μέλλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριάς; ἢ σπῶρον προετοιμάσει πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν;
25 οὐκ ὅταν ὁμαλίση αὐτῆς τὸ πρόσωπον, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον καὶ κύμινον καὶ ἅλιν σπείρει πυρὸν καὶ κριθὴν καὶ ζέαν ἐν τοῖς ὀρίοις σου;
26 καὶ παιδεύσῃ κρίματι θεοῦ σου καὶ εὐφρανθῶσῃ.
27 οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, οὐδὲ τροχὸς ἀμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον, ἀλλὰ ῥάβδῳ ἐκτινάσσεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον
28 μετὰ ἄρτου βρωθῶσεται. οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν ὀργισθῶμαι, οὐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας μου καταπατῶσαι ὑμᾶς.
29 καὶ ταῦτα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐξῆλθεν τὰ τέρατα· βουλεύσασθε, ὑψώσατε ματαίαν παρακλήσιν.

Isaia 29

1 Οὐαὶ πόλις Ἀριηλ, ἣν Δαυὶδ ἐπολέμησεν· συναγάγετε γενῶματα ἐνιαυτὸν ἐπ' ἐνιαυτὸν, φάγεσθε γὰρ σὺν Μωαβ.
2 ἐκθλίψω γὰρ Ἀριηλ, καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχύς καὶ τὸ πλοῦτος ἐμοί.
3 καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ ἐπὶ σὲ καὶ βαλῶ περὶ σὲ χάρακα καὶ θῶ περὶ σὲ πύργους,
4 καὶ ταπεινωθῶσονται οἱ λόγοι σου εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται· καὶ ἔσται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἢ φωνῶσόν σου, καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἢ φωνῶσόν σου ἀσθενῶσαι.
5 καὶ ἔσται ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν καὶ ὡς χνοὺς φερόμενος, καὶ ἔσται ὡς στιγμή παραχρῆμα
6 παρὰ κυρίου σαβαωθ· ἐπισκοπῆ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης, καταιγὶς φερομένη καὶ φλόξ πυρὸς κατεσθίουσα.
7 καὶ ἔσται ὡς ὁ ἐνυπνιαζόμενος ἐν ὕπνῳ ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεστράτευον ἐπὶ Ἀριηλ, καὶ πάντες οἱ στρατευσάμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτὴν καὶ θλίβοντες αὐτῶν.

8 καὶ ἔσονται ὡς οἱ ἐν ὑπῶν πίνοντες καὶ ἔσθοντες, καὶ ἔξανασάντων μάταιον αὐτῶν τὸ ἐνῦπνιον, καὶ ὄν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς πίνων καὶ ἔξαναστὰς ἔτι διψῶ, ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν ἤλπισεν, οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιων.

9 ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε καὶ κραιπαλᾶσατε οὐκ ἀπὸ σικερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου·

10 ὅτι πεπότηκεν ὑμᾶς κύριος πνεύματι κατανύξεως καὶ καμμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὀρώντες τὰ κρυπτά.

11 καὶ ἔσονται ὑμῖν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου, ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα λέγοντες Ἀνάγνωθι ταῦτα· καὶ ἐρεῖ Οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφράγισται γὰρ.

12 καὶ δοθᾶται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γράμματα, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ Ἀνάγνωθι τοῦτο· καὶ ἐρεῖ Οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα.

13 Καὶ εἶπεν κύριος Ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν τιμῶσίν με, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ, μάτην δὲ σέβοντάι με διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας.

14 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ προσθῶ τὸ μετὰθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ μεταθῶ αὐτοὺς καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω.

15 οὐαὶ οἱ βαθέως βουλήν ποιοῦντες καὶ οὐ διὰ κυρίου· οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλήν ποιοῦντες καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐροῦσιν Τίς ἡμᾶς ἐώρακεν καὶ τίς ἡμᾶς γινώσεται ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν;

16 οὐχ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθῆσεσθε; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι Οὐ σύ με ἔπλασας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιῶσαντι Οὐ συνετῶς με ἐποίησας;

17 οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθῆσεται ὁ Λίβανος ὡς τὸ ὄρος τὸ Χερμελ καὶ τὸ ὄρος τὸ Χερμελ εἰς δρυμὸν λογισθῆσεται;

18 καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὀμίχλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν βλέπονται·

19 καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθῶσονται εὐφροσύνης.

20 ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερφανός, καὶ ἐξωλεθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ·

21 καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ· πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θῶσους καὶ ἐπλαγίασαν ἐν ἀδίκους δίκαιον.

22 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακωβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραὰμ Οὐ νῦν αἰσχυνοῦσεται Ἰακωβ οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ Ἰσραηλ·

23 ἀλλ' ὅταν ἰδῶσιν τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ ἀγιάσουσιν τὸ ὄνομα μου καὶ ἀγιάσουσιν τὸν ἅγιον Ἰακωβ καὶ τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραηλ φοβηθῶσονται.

24 καὶ γινώσκονται οἱ τῷ πνεύματι πλανώμενοι σύνεσιν, οἱ δὲ γογγύζοντες μαθῶσονται ὑπακούειν, καὶ αἱ γλώσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθῶσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Isaia 30

1 Οὐαὶ τέκνα ἀποστάται, τάδε λέγει κύριος, ἐποιῶσατε βουλήν οὐ δι' ἐμοῦ καὶ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός μου προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίαις,

2 οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν, τοῦ βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραῶ καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων.

3 ἔσται γὰρ ὑμῖν ἡ σκέπη Φαραῶ εἰς αἰσχύνην καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος.

4 ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροί· μάτην κοπιάσουσιν

5 πρὸς λαόν, ὃς οὐκ ὠφελᾶται αὐτοὺς οὔτε εἰς βοῦθειαν οὔτε εἰς ὠφέλειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.

6 Ἡ ὄρασις τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρμῷ. Ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ, λέων καὶ σκύμνος λέοντος ἐκείθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἔκγονα ἀσπίδων πετομένων, οἱ ἔφερον ἐπ' ὄνων καὶ καμῶν τὸν πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος ὃ οὐκ ὠφελᾶται αὐτοὺς εἰς βοῦθειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.

7 Αἰγύπτιοι μάταια καὶ κενὰ ὠφελᾶσους ὑμᾶς· ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅτι Ματαῖα ἢ παράκλησις ὑμῶν αὐτή.

8 Νῦν οὖν καθίσας γράψων ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον, ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας καιρῶν ταῦτα καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

9 ὅτι λαὸς ἀπειθῶς ἔστιν, υἱοὶ ψευδεῖς, οἱ οὐκ ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ,

10 οἱ λέγοντες τοῖς προφῆταις Μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν, καὶ τοῖς τὰ ὄραματα ὀρώσιν Μὴ λαλεῖτε ἡμῖν, ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἕτερον πλάνησιν

11 καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ.

12 διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραηλ Ὅτι ἠπειθῶσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἠλπίσατε ἐπὶ ψεύδει καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ πεποιθῶς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦτῳ,

13 διὰ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη ὡς τεῖχος πίπτων παραχρήμα πόλεως ὀχυρᾶς ἐαλωκυίας, ἣς παραχρήμα πάρεστιν τὸ πῶμα,

14 καὶ τὸ πῶμα αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου, ἐκ κεραμίου λεπτὰ ὥστε μὴ εὔρεϊν ἐν αὐτοῖς ὀστρακὸν ἐν ᾧ πῦρ ἀρείς καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρὸν.

15 οὕτω λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραηλ Ὅταν ἀποστραφῆς στενάζης, τότε σωθῆσθαι καὶ γνώσῃ ποῦ ἦσθα· ὅτε ἐπεποῖθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις, ματαῖα ἢ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη, καὶ οὐκ ἠβούλεσθε ἀκούειν,

16 ἀλλ' εἶπατε Ἐφ' ἵππων φευζόμεθα· διὰ τοῦτο φευξεσθε· καὶ εἶπατε Ἐπὶ κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα· διὰ τοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς.

17 διὰ φωνὴν ἐνὸς φεύζοντα χίλιου, καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύζοντα πολλοὶ, ἕως ἂν καταλειφθῆτε ὡς ἰστός ἐπ' ὄρους καὶ ὡς σημαῖαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ.

18 καὶ πάλιν μενεῖ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθῆσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς· διότι κριτῆς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔστιν, καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν; μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐν αὐτῷ.

19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιων οἰκᾶται· εἰσεῖσε σε τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου· ἠνίκα εἶδεν, ἐπ' κούσεν σου.

20 καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ στενόν, καὶ οὐκέτι μὴ ἐγγίσωσιν σοι οἱ πλανῶντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται τοὺς πλανῶντάς σε,

21 καὶ τὰ ὠτά σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων, οἱ λέγοντες Αὕτη ἡ ὁδός, πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιά εἴτε ἀριστερά.

22 καὶ ἐξαρεῖς τὰ εἶδωλα τὰ περιηργυρωμένα καὶ τὰ περιεχυρωμένα, λεπτὰ ποιῶσι καὶ λιγκῶσι ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης καὶ ὡς κόπρον ὡσεὶς αὐτά.

23 τότε ἔσται ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γενῆματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ καὶ λιπαρόσ· καὶ βοσκηθῆσεται σου τὰ κτήνη τῆς ἡμέρας ἐκείνης τόπον πίονα καὶ εὐρύχρον,

24 οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένα.

25 καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ καὶ ὅταν πέσωσιν πύργοι.

26 καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελῆνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἐπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσῃται κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πληγῆς σου ἰάσεται.

27 Ἴδου τὸ ὄνομα κυρίου διὰ χρόνου ἔρχεται πολλοῦ, καιόμενος ὁ θυμὸς, μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, τὸ λόγιον ὀργῆς πλήρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται.

28 καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σῦρον ἤξει ἕως τοῦ τραχῆλου καὶ διαιρεθῆσεται τοῦ ἔθνη ταράξει ἐπὶ πλανῶσει ματαίᾳ, καὶ διώζεται αὐτοὺς πλάνησις καὶ λῆμψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

29 μὴ διὰ παντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἅγια μου διὰ παντὸς ὥσει ἐορτάζοντας καὶ ὥσει εὐφραινομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραηλ;
30 καὶ ἀκουστὴν ποιῶσει ὁ θεὸς τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ δείξει μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθίουσης· κεραινώσει βιβαίως καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βία.
31 διὰ γὰρ φωνῆν κυρίου ἤττηθ' ἵσονται Ἀσσύριοι τῇ πληγῇ, ἣ ἂν πατάξῃ αὐτούς.

32 καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῷ ἡ ἐλπίς τῆς βοηθείας, ἐφ' ἣ αὐτὸς ἐπεποίθει· αὐτοὶ μετὰ αὐλῶν καὶ κιθάρας πολεμῶσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς.

33 σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθῆσιν μὴ καὶ σοὶ ἠτοιμάσθῃ βασιλεύειν φάραγγα βαθείαν, ξύλα κείμενα, πῦρ καὶ ξύλα πολλά; ὁ θυμὸς κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη.

Isaia 31

1 Οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοῦθειαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἄρμασιν, ἔστιν γὰρ πολλὰς, καὶ ἐφ' ἵπποις, πλήθος σφόδρα, καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ καὶ τὸν θεὸν οὐκ ἐξεζῆτησαν.

2 καὶ αὐτὸς σοφὸς ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς κακά, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῆ, καὶ ἐπαναστῆσεται ἐπ' οἴκου ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν,

3 Αἰγύπτιον ἄνθρωπον καὶ οὐ θεόν, ἵππων σάρκας καὶ οὐκ ἔστιν βοῦθεια· ὁ δὲ κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ κοιλιᾶσουσιν οἱ βοηθοῦντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται.

4 ὅτι οὕτως εἶπεν μοι κύριος· Ὅν τρόπον ἐὰν βοῶσιν ὁ λέων ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θύρᾳ, ἢ ἔλαβεν, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἤττηθησαν καὶ τὸ πλήθος τοῦ θυμοῦ ἐπτόθησαν, οὕτως καταβῆσεται κύριος σαβαωθ ἐπιστρατεύσας ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιων ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.

5 ὡς ὄρνεα πετόμενα, οὕτως ὑπερασπιεῖ κύριος ὑπὲρ Ἱερουσαλημ καὶ ἐξελεῖται καὶ περιποιῆσεται καὶ σώσει.

6 ἐπιστρέφητε, οἱ τὴν βαθείαν βουλὴν βουλευόμενοι καὶ ἄνομον.

7 ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρῶσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν.

8 καὶ πεσεῖται Ἀσσυρ· οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς οὐδέ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν, καὶ φεύζεται οὐκ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας· οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα,

9 πέτρα γὰρ περιλημφῶσονται ὡς χάρακι καὶ ἥττηθῶσονται, ὁ δὲ φεύγων ἀλώσεται. Τάδε λέγει κύριος Μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιων σπέρμα καὶ οἰκειοὺς ἐν Ἱερουσαλημ.

Isaia 32

1 Ἴδου γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσιν.

2 καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ κρυβῆσεται ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου· καὶ φανῆσεται ἐν Σιων ὡς ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῆ διψώσῃ.

3 καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἄνθρωποις, ἀλλὰ τὰ ὦτα δώσουσιν ἀκούειν.

4 καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τοῦ ἀκούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλιζούσαι ταχὺ μαθῶσονται λαλεῖν εἰρῆνῃν.

5 καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τῷ μαρῷ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρεταί σου Σίγα.

6 ὁ γὰρ μαρὸς μαρὰ λαλῶσει, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοῶσει τοῦ συντελεῖν ἄνομα καὶ λαλεῖν πρὸς κύριον πλάνησιν τοῦ διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιῆσαι.

7 ἡ γὰρ βουλή τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλευέσεται καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκους καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει.

8 οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὐτῇ ἡ βουλή μενεῖ.

9 Γυναικες πλούσιαι, ἀνάστητε καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου· θυγατέρες ἐν ἐλπίδι, ἀκούσατε τοὺς λόγους μου.

10 ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνεῖαν ποιῶσασθε ἐν ὀδύνῃ μετ' ἐλπίδος· ἄνῳται ὁ τρύγητος, πέπανται ὁ σπόρος καὶ οὐκέτι μὴ ἔλθῃ.

11 ἔκστητε, λυπῆθητε, αἱ πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμναί γενεσθε, περιζώσασθε σάκκους τὰς ὀσφύας

12 καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμῆματος καὶ ἀμπέλου γενῆματος.

13 ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβῆσεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθῆσεται· πόλις πλουσία,

14 οἴκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον πόλεως καὶ οἴκου ἐπιθυμητοῦ ἀφῶσουσιν· καὶ ἔσονται αἱ κῶμαι σπῆλαια ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκῆματα ποιμένων,

15 ἕως ἂν ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ. καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χερμελ, καὶ ὁ Χερμελ εἰς δρυμὸν λογισῆσεται.

16 καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμῶλ κατοικῆσει·

17 καὶ ἔσονται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης εἰρῆνῃ, καὶ κρατῆσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπανσιν, καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος·

18 καὶ κατοικῆσει ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρῆνης καὶ ἐνοικῆσει πεποιθῶς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλοῦτου.

19 ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῆ, οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἦξει. καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικούντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ.

20 μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὗ βοῦς καὶ ὄνος πατεῖ.

Isaia 33

1 Οὐαὶ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ· ἀλώσονται οἱ ἀθετοῦντες καὶ παραδοθῶσονται καὶ ὡς σῆς ἐπὶ ἱματίου οὕτως ἥττηθῶσονται.

2 κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν· ἐγενῆθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

3 διὰ φωνῆν τοῦ φόβου σου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη.

4 νῦν δὲ συναχθῆσεται τὰ σκύλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου· ὃν τρόπον ἐὰν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, οὕτως ἐμπαίξουσιν ὑμῖν.

5 ἅγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς, ἐνεπλήσθη Σιων κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.

6 ἐν νόμῳ παραδοθῶσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν κύριον· οὗτοί εἰσιν θησαυροὶ δικαιοσύνης.

7 Ἴδου δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ φοβηθῶσονται· οὗς ἐφοβεῖσθε, φοβηθῶσονται ἀφ' ὑμῶν· ἄγγελοι γὰρ

ἀποσταλῶσονται ἀξιούντες εἰρῆνῃν πικρῶς κλαίοντες παρακαλοῦντες εἰρῆνῃν.

8 ἐρημωθῶσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί· πέπνυται ὁ φόβος τῶν ἔθνων, καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἵρεται, καὶ οὐ μὴ λογισησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους.

9 ἐπένησεν ἡ γῆ, ἠσχύνηθη ὁ Λίβανος, ἔλη ἐγένετο ὁ Σαρὼν· φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία καὶ ὁ Κάρμηλος.

10 νῦν ἀναστῶμαι, λέγει κύριος, νῦν δοξασῶμαι, νῦν ὑψωθῶμαι·

11 νῦν ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθῶσεσθε· ματαῖα ἔσται ἡ ἰσχύς τοῦ πνεύματος ὑμῶν, πῦρ ὑμᾶς κατέδεται.

12 καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐρριμμένη καὶ κατακεκαυμένη.

13 ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν ἃ ἐποίησα, γνῶσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου.

14 ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιὼν ἄνομοι, λῴμψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον;

15 πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθεῖαν ὁδόν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δῶρων, βαρύνων τὰ ὦτα ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος, καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν,

16 οὗτος οἰκῶσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθῆσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν.

17 βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν.

18 ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετᾷσει φόβον· ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλευόντες; ποῦ ἔστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τροφομένους

19 μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ᾧ οὐ συνεβουλεύσαντο οὐδὲ ἤδει βαθύφωνον ὥστε μὴ ἀκούσαι λαὸς πεφαυλισμένους, καὶ οὐκ ἔστιν τῷ ἀκούοντι σύνεσις.

20 ἰδοὺ Σιὼν ἡ πόλις τὸ σωτήριον ἡμῶν· οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλουσία, σκηναὶ αἱ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν.

21 ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου μέγα ὑμῖν· τόπος ὑμῖν ἔσται, ποταμοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδόν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαῦνον.

22 ὁ γὰρ θεὸς μου μέγας ἔστιν, οὐ παρελεύσεται με κύριος· κριτὴς ἡμῶν κύριος, ἄρχων ἡμῶν κύριος, βασιλεὺς ἡμῶν κύριος, οὗτος ἡμᾶς σώσει.

23 ἔρραψαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσεν· ὁ ἰστός σου ἐκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἰστία· οὐκ ἄρει σημεῖον, ἕως οὗ παραδοθῇ εἰς προνομῶν· τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομῆν ποιῶσιν.

24 καὶ οὐ μὴ εἴπῃ Κοπιῶ ὁ λαὸς ὁ ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφέθη γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Isaia 34

1 Προσαγάγετε, ἔθνη, καὶ ἀκούσατε, ἄρχοντες· ἀκουσάτω ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ.

2 διότι θυμὸς κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγῶν.

3 οἱ δὲ τραυματῖαι αὐτῶν ῥιφῶσονται καὶ οἱ νεκροί, καὶ ἀναβῆσεται αὐτῶν ἡ ὄσμη, καὶ βραχῆσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν.

4 καὶ ἐλιγῆσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς.

5 ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδομμαίαν καταβῆσεται καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως.

6 ἡ μάχαιρα κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος, ἐπαχύνηθη ἀπὸ στέατος ἀρνῶν καὶ ἀπὸ στέατος τράγων καὶ κριῶν· ὅτι

θυσιά κυρίῳ ἐν Βοσορ καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδομμαίᾳ.

7 καὶ συμπεσόνται οἱ ἄδριοι μετ' αὐτῶν καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταύροι, καὶ μεθυσθῆσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθῆσεται.

8 ἡμέρα γὰρ κρίσεως κυρίου καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιων.

9 καὶ στραφῶσονται αὐτῆς αἱ φάραγγες εἰς πίσσαν καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον, καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ γῆ καιομένη ὡς πίσσα

10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ οὐ σβεσθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀναβῆσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω· εἰς γενεὰς ἐρημωθῆσεται καὶ εἰς χρόνον πολύν.

11 καὶ κατοικῶσιν ἐν αὐτῇ ὄρνεα καὶ ἐχίνοι καὶ ἴβεις καὶ κόρακες, καὶ ἐπιβληθῆσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρῶμου, καὶ ὀνοκένταυροι οἰκῶσιν ἐν αὐτῇ.

12 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν.

13 καὶ ἀναφύσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθια ξύλα καὶ εἰς τὰ ὄχυράματα αὐτῆς, καὶ ἔσται ἔπαυλις σείρων καὶ αὐλὴ στρουθῶν.

14 καὶ συναντῶσιν δαιμόνια ὀνοκένταυροι καὶ βοῶσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον· ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὀνοκένταυροι, εὔρον γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

15 ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχίνος, καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδιά αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ ἔλαφοι συνῆτησαν καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων·

16 ἀριθμῶ παρήλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο, ἕτερα τὴν ἕτεραν οὐκ ἐζήτησαν· ὅτι κύριος ἐνετείλατο αὐτοῖς, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνῆγεν αὐτάς.

17 καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλέρους, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διμερίσεν βόσκεισθαι· εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, εἰς γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς.

Isaia 35

1 Εὐφράνητι, ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον,

2 καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμύλου, καὶ ὁ λαὸς μου ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ.

3 ἰσχύσατε, χεῖρες ἀνειμένοι καὶ γόνατα παραλελυμένα·

4 παρακαλέσατε, οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδιδῶσιν καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς.

5 τότε ἀνοιχθῶσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται.

6 τότε ἀλείται ὡς ἔλαφος ὁ χωλός, καὶ τρανὴ ἔσται γλώσσα μογιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρῶμῃ ὕδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψῶσῃ,

7 καὶ ἡ ἀνυδρὸς ἔσται εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἔπαυλις καλάμου καὶ ἔλη.

8 ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρὰ καὶ ὁδὸς ἀγία κληθῆσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν.

9 καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν οὐ μὴ ἀναβῆ ἔπ' αὐτὴν οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτραμένοι.

10 καὶ συνηγμένοι διὰ κύριον ἀποστραφῶσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ κεφαλῆς αὐτῶν ἀίνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήμψεται αὐτοὺς, ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

Isaia 36

1 Καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Εζεκίου ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυράς καὶ ἔλαβεν αὐτάς.
2 καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων Ραφακιμ ἐκ Λαχίς εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκίαν μετὰ δυνάμει πολλῆς, καὶ ἔστη ἐν τῷ ὕδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως.
3 καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωαχ ὁ τοῦ Ασφ ὁ ὑπομνηματογράφος.
4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ραφακιμ Εἶπατε Εζεκία Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων Τί πεποιθὼς εἶ;
5 μὴ ἐν βουλῇ ἢ λόγους χειλέων παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνι πέποιθας ὅτι ἀπειθεῖς μοι;
6 ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον ὅς ἂν ἐπ' αὐτὴν ἐπιστηρισθῇ, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· οὕτως ἐστὶν Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.
7 εἰ δὲ λέγετε Ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποιθήμεν,
8 νῦν μείχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς.
9 καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοπάρχου ἑνός; οἰκέται εἰσὶν οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίους εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην.
10 καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμήσαι αὐτῷ;
11 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ καὶ Σομνας καὶ Ἰωαχ Λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί, ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς, καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖστί· καὶ ἵνα τί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τῷ τειχεῖ;
12 καὶ εἶπεν Ραφακιμ πρὸς αὐτούς Μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέν με ὁ κύριός μου λαλήσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τειχεῖ, ἵνα φάγωσιν κόπρον καὶ πίωσιν οὖρον μεθ' ὑμῶν ἅμα;
13 καὶ ἔστη Ραφακιμ καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖστί καὶ εἶπεν Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων
14 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Εζεκίας λόγους, οἳ οὐ δυνήσονται ῥύσασθαι ὑμᾶς·
15 καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Εζεκίας ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεός, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων·
16 μὴ ἀκούετε Εζεκίου. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων Εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρὸς με καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκάς καὶ πίεσθε ὕδωρ τοῦ λάκκου ὑμῶν,
17 ἕως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων.
18 μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Εζεκίας λέγων Ὁ θεός ὑμῶν ῥύσεται ὑμᾶς. μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;
19 ποῦ ἐστὶν ὁ θεός Αιμαθ καὶ Αρφαθ; καὶ ποῦ ὁ θεός τῆς πόλεως Σεφαριμ; μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου;
20 τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὅτι ῥύσεται ὁ θεός Ἱερουσαλήμ ἐκ χειρὸς μου;
21 καὶ ἐσιώπησαν, καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον διὰ τὸ προστάξει τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι.
22 Καὶ εἰσῆλθεν Ελιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωαχ ὁ τοῦ Ασφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Εζεκίαν ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας καὶ ἀπ' ἄγγειαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραφακιμ.

Isaia 37

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα Εζεκίαν ἐσχισεν τὰ ἱμάτια καὶ σάκκον περιεβάλετο καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον κυρίου.
2 καὶ ἀπέστειλεν Ελιακιμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομναν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαιαν υἱὸν Ἀμωσ τὸν προφῆτην,
3 καὶ εἶπαν αὐτῷ Τάδε λέγει Εζεκίας Ἡμέρα θλίψεως καὶ ὄνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἢ σῆμερον ἡμέρα, ὅτι ἦκει ἡ ὥδιον τῇ τικτούσῃ, ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν.
4 εἰσακούσαι κύριος ὁ θεός σου τοὺς λόγους Ραφακιμ, οὐδὲ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ ὄνειδίζειν λόγους, οὐδὲ ἤκουσεν κύριος ὁ θεός σου· καὶ δεηθῆσθε πρὸς κύριον τὸν θεὸν σου περὶ τῶν καταλελειμμένων τούτων.
5 καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς Ἡσαιαν,
6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαιας Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν Τάδε λέγει κύριος Μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων, ὧν ἤκουσας, οὐδὲ ὠνειδισάν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων·
7 ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφῆσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ πεσεῖται μαχαίρα ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
8 Καὶ ἀπέστρεψεν Ραφακιμ καὶ κατέλαβεν πολλοκοῦντα τὸν βασιλέα Λομναν. καὶ ἤκουσεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὅτι
9 ἐξῆλθεν Ἐθαρακα βασιλεὺς Αἰθιοπῶν πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Εζεκίαν λέγων
10 Οὕτως ἐρεῖτε Εζεκία βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας Μ' σε ἀπατάτω ὁ θεός σου, ἐφ' ᾧ πεποιθὼς εἶ ἐπ' αὐτῷ λέγων Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλήμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων.
11 ἢ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν;
12 μὴ ἐρρύσαντο αὐτούς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὐδὲ οἱ πατέρες μου ἀπώλεσαν, τ' ἂν τε Γωζαν καὶ Χαρραν καὶ Ραφες, αἳ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεμαδ;
13 ποῦ εἰσιν οἱ βασιλεῖς Αιμαθ καὶ Αρφαθ καὶ πόλεως Σεφαριμ, Αναγ, Ουγανα;
14 καὶ ἔλαβεν Εζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ ἠνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον κυρίου,
15 καὶ προσεύξατο Εζεκίας πρὸς κύριον λέγων
16 Κύριε σαβαωθ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθ' ἑμὸν ἐπὶ τῶν χερουβιν, σὺ θεὸς μόνος εἶ πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
17 εἰσάκουσον, κύριε, εἰσβλεψον, κύριε, καὶ ἰδὲ τοὺς λόγους, οὐδὲ ἀπέστειλεν Σενναχηριμ ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα.
18 ἐπ' ἀληθείας γὰρ ἠρῶμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν
19 καὶ ἐνέβαλον τὰ εἶδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι, καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς.
20 σὺ δέ, κύριε ὁ θεός ἡμῶν, σώσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ἵνα γινῶ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μόνος.
21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαιας υἱὸς Ἀμωσ πρὸς Εζεκίαν καὶ εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει κύριος ὁ θεός Ἰσραὴλ Ἤκουσα ἃ προσήψω πρὸς με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων.
22 οὗτος ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ ὁ θεός Ἐφάυλισέν σε καὶ ἐμυκτῆρῖσέν σε παρθένος θυγάτηρ Σιων, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησεν θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.
23 τίνα ὠνειδίσας καὶ παρώξυνας; ἢ πρὸς τίνα ὑψώσας τὴν φωνήν σου; καὶ οὐκ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.

24 ὅτι δι' ἀγγέλων ὠνείδισας κύριον· σὺ γὰρ εἶπας Τῷ πλῆθει τῶν ἀρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου καὶ εἰσήλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ
25 καὶ ἔθηκα γέφυραν καὶ ἠρῶμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος.
26 οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι, ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν συνέταξα, νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὄχυροῖς καὶ ἐνοικοῦντας ἐν πόλεσιν ὄχυραῖς·
27 ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωματίων καὶ ὡς ἄγρωστις.
28 νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι·
29 ὁ δὲ θυμὸς σου, ὃν ἐθυμώθης, καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς με, καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ρῖνά σου καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χεῖλη σου καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ, ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ.
30 τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ δὲ τρίτῳ σπείραντες ἅμ' ἄμ' ἄμ' σπυρετε καὶ φυτεύσατε ἀμπελώνας καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.
31 καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυῶσιν ρίζαν κάτω καὶ ποιῶσιν σπέρμα ἄνω.
32 ὅτι ἐξ Ἱερουσαλήμ ἐξελεύσονται οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζήλος κυρίου σαβαωθ ποιῶσει ταῦτα.
33 διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων· Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα,
34 ἀλλὰ τῇ ὁδῷ, ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφῆσεται· τὰδε λέγει κύριος.
35 ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σώσαι αὐτὴν δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παιδᾶ μου.
36 Καὶ ἐξήλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἀνείλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοῶντα πέντε χιλιάδας, καὶ ἐξαναστάντες τὸ πρῶτον εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά.
37 καὶ ἀποστραφεῖς ἀπῆλθεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ὤκησεν ἐν Νινευθ.
38 καὶ ἐν τῷ αὐτῷ προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασσαραχ τὸν παταχρον αὐτοῦ, Ἀδραμελεχ καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Isaia 38

1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμαλακίσθη Ἐζεκιὰς ἕως θανάτου· καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ἡσαιὰς υἱὸς Ἀμας ὁ προφῆτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Τάδε λέγει κύριος Τάξιμα περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ ζῶσῃ.
2 καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκιὰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον
3 λέγων· Μνήσθητι, κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα· καὶ ἐκλάυσεν Ἐζεκιὰς κλαυθμῷ μεγάλῳ.
4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἡσαιὰν λέγων
5 Πορεύθητι καὶ εἶπὸν Ἐζεκιὰ· Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου· Ἦκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον σου ἑπτὰ δέκα πέντε·
6 καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης ὑπερασπιῶ.
7 τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου ὅτι ὁ θεὸς ποιῶσει τὸ ῥῆμα τοῦτο·
8 τὴν σκιάν τῶν ἀναβαθμῶν, οὓς κατέβη ὁ ἥλιος, τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, ἀποστρέψω

τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς. καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς, οὓς κατέβη ἡ σκιά.
9 Προσευχῇ Ἐζεκιου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἠνίκα ἐμαλακίσθη καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ.
10 Ἐγὼ εἶπα· Ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου ἐν πύλαις ἄδου καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπιλοιπα.
11 εἶπα· Οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σωτῆριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον
12 ἐκ τῆς συγγενείας μου. κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου· ἐξήλθεν καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὡς περὶ ὁ καταλύων σκηνὴν πῆξας, τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοῦ ἐγένετο ὡς ἰστός ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθη
13 ἕως πρῶτον ὡς λέοντι· οὕτως τὰ ὀστά μου συνέτριψεν, ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς νυκτὸς παρεδόθη.
14 ὡς χελιδῶν, οὕτως φωνῶ, καὶ ὡς περιστέρα, οὕτως μελετῶ· ἐξέλιπον γὰρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν κύριον, ὃς ἐξείλατό με
15 καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.
16 κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι, καὶ ἐξῆγειράς μου τὴν πνοήν, καὶ παρακληθεῖς ἔζησα.
17 εἴλου γὰρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπόληται, καὶ ἀπέρριψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.
18 οὐ γὰρ οἱ ἐν ἄδου αἰνεσοῦσίν σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογῶσούσιν σε, οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ἄδου τὴν ἐλεημοσύνην σου·
19 οἱ ζῶντες εὐλογῶσούσιν σε ὃν τρόπον καὶ γὰρ. ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιῶ, ἃ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην σου,
20 κύριε τῆς σωτηρίας μου· καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατάναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ.
21 Καὶ εἶπεν Ἡσαιὰς πρὸς Ἐζεκιάν· Λαβὲ παλάθην ἐκ σύκων καὶ τρίψον καὶ κατάπλασαι, καὶ ὑγιῆς ἔσῃ.
22 καὶ εἶπεν Ἐζεκιὰς· Τοῦτο τὸ σημεῖον, ὅτι ἀναβῶσμαι εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ.

Isaia 39

1 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχ υἱὸς τοῦ Λααδαν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Ἐζεκιᾶ· ἤκουσεν γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου καὶ ἀνέστη.
2 καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκιὰς χαρὰν μεγάλην καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθα καὶ τῆς στακτῆς καὶ τῶν θυμιαμάτων καὶ τοῦ μύρου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάλης καὶ πάντα, ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν οὐθέν, ὃ οὐκ ἔδειξεν Ἐζεκιὰς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
3 καὶ ἦλθεν Ἡσαιὰς ὁ προφῆτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκιάν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καὶ πόθεν ἦκασιν πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκιὰς· Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἦκασιν πρὸς με, ἐκ Βαβυλώνης.
4 καὶ εἶπεν Ἡσαιὰς· Τί εἶδοσαν ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν Ἐζεκιὰς· Πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδοσαν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδοσαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.
5 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡσαιὰς· Ἀκουσον τὸν λόγον κυρίου σαβαωθ
6 Ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ λῶμνονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα συνῆγαγον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἵξει, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλίπωσιν· εἶπεν δὲ ὁ θεὸς
7 ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου, ὃν ἐγέννησας, λῶμνονται καὶ ποιῶσούσιν σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.
8 καὶ εἶπεν Ἐζεκιὰς πρὸς Ἡσαιάν· Ἄγαθός ἐστιν ὁ λόγος κυρίου, ὃν ἐλάλησεν· γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

Isaia 40

1 Παρακαλείτε παρακαλείτε τον λαόν μου, λέγει ο θεός.
 2 ιερείς, λαλ΄σατε εις την καρδίαν Ιερουσαλημ, παρακαλέσατε αυτ΄ν· ὅτι ἐπλ΄σθη ἡ ταπεινωσις αὐτῆς, λέλνται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς κυρίου διπλά τὰ ἁμαρτ΄ματα αὐτῆς.
 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρ΄μω· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
 4 πᾶσα φάραγξ πληρωθ΄σεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθ΄σεται, καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία·
 5 καὶ ὄφθ΄σεται ἡ δόξα κυρίου, καὶ ὕψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτ΄ριον τοῦ θεοῦ· ὅτι κύριος ἐλάλησεν.
 6 φωνὴ λέγοντος Βόησον· καὶ εἶπα Τί βο΄σω; Πᾶσα σὰρξ φρονῶν, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου·
 7 ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν,
 8 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 9 ἐπ΄ ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φων΄ν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ιερουσαλημ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ιουδαΐδου ὁ θεὸς ὑμῶν.
 10 ἰδοὺ κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίον μετὰ κυριείας, ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ΄ αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ.
 11 ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει.
 12 Τίς ἐμέτρησεν τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς ἔστησεν τὰ ὄρη σταθμῷ καὶ τὰς νόπας ζυγῶ;
 13 τίς ἔγνω νοὴν κυρίου, καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο, ὃς συμβιβᾶ αὐτόν;
 14 ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο καὶ συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ;
 15 εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγῶν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, καὶ ὡς σιέλος λογισθ΄σονται·
 16 ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκανὸς εἰς καύσιν, καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὀλοκάρπωνσιν,
 17 καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι καὶ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθησαν.
 18 τίνοι ὁμοιώσατε κύριον καὶ τίνοι ὁμοιώματι ὁμοιώσατε αὐτόν;
 19 μὴ εἰκόνα ἐποίησεν τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν, ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν;
 20 ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων καὶ σοφῶς ζητεῖ πῶς στ΄σει αὐτοῦ εἰκόνα καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται.
 21 οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς;
 22 ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες, ὁ στ΄σας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν,
 23 ὁ διδοὺς ἄρχοντας εἰς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν.
 24 οὐ γὰρ μὴ σπεῖρωσιν οὐδὲ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῆ εἰς τὴν γῆν ἢ ῥίζα αὐτῶν· ἐπνευσεν ἐπ΄ αὐτούς καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταιγίς ὡς φρύγανα ἀναλ΄μψεται αὐτούς.
 25 νῦν οὖν τίνοι με ὁμοιώσατε καὶ ὑψωθ΄σομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος.
 26 ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἴδετε· τίς κατέδειξεν πάντα ταῦτα; ὁ ἐκφέρων κατὰ ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ πάντας ἐπ΄ ὀνόματι καλέσει· ἀπὸ πολλῆς δόξης καὶ ἐν κράτει ἰσχύος οὐδὲν σε ἔλαθεν.
 27 Μὴ γὰρ εἶπης, Ιακωβ, καὶ τί ἐλάλησας, Ισραηλ· Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ θεός μου τὴν κρίσιν ἀφείλεν καὶ ἀπέστη;
 28 καὶ νῦν οὐκ ἔγνωσ εἰ μὴ ἠκουσασ; θεὸς αἰώνιος ὁ θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, οὐ πεινάσει

οὐδὲ κοπιάσει, οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρον΄σεως αὐτοῦ·

29 διδοὺς τοῖς πεινώσιν ἰσχὺν καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην.

30 πεινάσουσιν γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιάσουσιν νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται·

31 οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν, πτεροφυ΄σουσιν ὡς ἀετοί, δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσιν, βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν.

Isaia 41

1 Ἐγκαινίζεσθε πρὸς με, νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν· ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν.

2 τίς ἐξ΄γειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορεύσεται; δώσει ἐναντίον ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς ἐκστ΄σει καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν·

3 καὶ διώξεται αὐτοὺς καὶ διελεύσεται ἐν εἰρ΄νῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

4 τίς ἐν΄ργησεν καὶ ἐποίησεν ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς, ἐγὼ θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι.

5 εἶδον ἔθνη καὶ ἐφοβ΄θησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγισαν καὶ ἤλθοσαν ἅμα

6 κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθήσαι καὶ ἐρεῖ

7 Ἰσχυρὸν ἀνὴρ τέκτων καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρη ἅμα ἐλαύνων· ποτε μὲν ἐρεῖ Σύμβλημα καλὸν ἔστιν· ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἡλίοις, θ΄σουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινήθ΄σονται.

8 Σὺ δέ, Ισραηλ, παῖς μου Ιακωβ, ὃν ἐξελεξάμην, σπέρμα Αβρααμ, ὃν ἠγάπησα,

9 οὐ ἀντελαβόμεν ἀπ΄ ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι Παῖς μου εἶ,

10 ἐξελεξάμην σε καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε,

11 μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι· μὴ πλανῶ, ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ θεός σου ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβο΄θησά σοι καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῆ δικαίᾳ μου.

12 ἰδοὺ αἰσχυνοῦνται καὶ ἐντραπ΄σονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου.

13 ζῆτ΄σεις αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ εὔρης τοὺς ἀνθρώπους, οἱ παροῖν΄σουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε.

14 ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι Μὴ φοβοῦ,

15 Ιακωβ, ὀλιγοστὸς Ισραηλ· ἐγὼ ἐβο΄θησά σοι, λέγει ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενός σε, Ισραηλ.

16 ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχὸς ἀμάξης ἀλοῶντας καινοὺς πριστηροειδεῖς, καὶ ἄλο΄σεις ὄρη καὶ λεπτυνεῖς βουνούς καὶ ὡς χνοῦν θ΄σεις·

17 καὶ λικμ΄σεις, καὶ ἄνεμος λ΄μψεται αὐτούς, καὶ καταιγίς διασπερεῖ αὐτούς, σὺ δὲ εὐφρανθ΄ση ἐν τοῖς ἁγίοις Ισραηλ. καὶ ἀγαλλιάσονται

18 οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς· ζῆτ΄σουσιν γὰρ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔσται, ἢ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξηράνθη· ἐγὼ κύριος ὁ θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ θεός Ισραηλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς,

19 ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς, ποι΄σω τὴν ἐρημον εἰς ἔλη καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὕδραγωγοῖς,

20 θ΄σω εἰς τὴν ἀνυδροὴν γῆν κέδρον καὶ πύξον καὶ μυρσίνην καὶ κυπάρισσον καὶ λεύκην,

21 ἵνα ἴδωσιν καὶ γνῶσιν καὶ ἐννοηθῶσιν καὶ ἐπιστῶνται ἅμα ὅτι χεῖρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα πάντα καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ισραηλ κατέδειξεν.

22 Ἐγγίξει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει κύριος ὁ θεός· ἤγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς Ιακωβ.

22 ἐγγισάτωσαν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβῆται, ἢ τὰ πρότερα τίνα ἦν εἶπατε, καὶ ἐπιστῶμεν τὸν νοῦν καὶ γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα εἶπατε ἡμῖν.
23 ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτου, καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ ἐστε· εὐποιῶσατε καὶ κακώσατε, καὶ θαυμασόμεθα καὶ ὀψόμεθα ἅμα.
24 ὅτι πόθεν ἐστε ὑμεῖς καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν; ἐκ γῆς· βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς.
25 ἐγὼ δὲ ἠγείρα τὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ τὸν ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν, κληθῶνται τῷ ὀνόματί μου· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλόν, οὕτως καταπατηθῶσθε.
26 τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν, καὶ τὰ ἔμπροσθεν, καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀληθὴ ἐστίν; οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους.
27 ἀρχὴν Σιων δώσω καὶ Ἱερουσαλημ παρακαλέσω εἰς ὁδόν.
28 ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν ἰδοὺ οὐδεῖς, καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων· καὶ ἐὰν ἐρωτῶ αὐτοὺς Πόθεν ἐστέ, οὐ μὴ ἀποκριθῶσιν μοι.
29 εἰσὶν γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

Isaia 42

1 Ἰακωβ ὁ παῖς μου, ἀντιμῦσμαι αὐτοῦ· Ἰσραηλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου· ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει.
2 οὐ κεκράζεται οὐδὲ ἀνῶσει, οὐδὲ ἀκουσθῆσεται ἕξω ἢ φωνῇ αὐτοῦ.
3 κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλῆθειαν ἐξοίσει κρίσιν.
4 ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθῆσεται, ἕως ἂν θῆ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν· καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν.
5 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν τὸν οὐρανὸν καὶ πῦξ αὐτόν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτῶν.
6 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατῶ τῆς χειρός σου καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν.
7 ἀνοίξει ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει.
8 ἐγὼ κύριος ὁ θεός, τοῦτό μοι ἐστὶν τὸ ὄνομα· τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς.
9 τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἤκασιν, καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγελάω, καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν.
10 Ὑμνῶσατε τῷ κυρίῳ ὕμνον καινόν, ἢ ἀρχὴ αὐτοῦ· δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτῶν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς.
11 εὐφράνθητι, ἔρημος καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθῶσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν, ἀπ' ἄκρων τῶν ὄρεων βοῶσουσιν.
12 δώσουσιν τῷ θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νῆσοις ἀναγγελοῦσιν.
13 κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζήλον καὶ βοῶσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος.
14 ἐσιώπησα, μὴ καὶ αἰετῶσμαι καὶ ἀνέξομαι; ἐκατέρησα ὡς ἡ τίκτουσα, ἐκστῶ καὶ ξηρανῶ ἅμα.
15 καὶ θῶ ποταμοὺς εἰς νῆσους καὶ ἔλη ξηρανῶ.
16 καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ, ἢ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους, οὐς οὐκ ἤδεισαν, πατήσαι ποιῶ αὐτοῦσ· ποιῶ αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς καὶ τὰ σκολάει εἰς εὐθείαν· ταῦτα τὰ ῥήματα ποιῶ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτοὺς.

17 αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω· αἰσχύνθητε αἰσχύνην, οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς Ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν.
18 Οἱ κωφοὶ, ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ, ἀναβλέψατε ἰδεῖν.
19 καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδες μου καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν; καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ.
20 εἶδετε πλεονάκις, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε· ἠνοιγμένα τὰ ὦτα, καὶ οὐκ ἠκούσατε.
21 κύριος ὁ θεὸς ἐβούλετο ἵνα δικαιοθῆ καὶ μεγαλύνῃ αἴνεσιν, καὶ εἶδον,
22 καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονόμευμένος καὶ διηρπασμένος· ἢ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμιείοις πανταχοῦ, καὶ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου ἔκρυσαν αὐτοὺς, ἐγένοντο εἰς προνομῶν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀρπαγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων Ἀπόδος.
23 τίς ἐν ὑμῖν, ὃς ἐνωπιεῖται ταῦτα, εἰσακούσεται εἰς τὰ ἐπερχόμενα;
24 τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ θεός, ᾧ ἠμάρτοσαν αὐτῷ καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ;
25 καὶ ἐπῶγγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύκλω, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχῶν.

Isaia 43

1 Καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν σε, Ἰακωβ, ὁ πλάσας σε, Ἰσραηλ Μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρώσάμην σε· ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου, ἐμὸς εἶ σύ.
2 καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δι' ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμι, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν σε· καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρός, οὐ μὴ κατακαυθῆς, φλόξ οὐ κατακαύσει σε.
3 ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου ὁ ἅγιος Ἰσραηλ ὁ σφῶζων σε· ἐποίησά σου ἄλλαγμα Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σοῦνην ὑπὲρ σοῦ.
4 ἀπ' οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον μου, ἐδοξάσθης, κἀγὼ σε ἠγάπησα· καὶ δώσω ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σοῦ καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου.
5 μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε.
6 ἐρῶ τῷ βορρᾶ Ἄγε, καὶ τῷ λιβί Μὴ κάλυε· ἄγε τοὺς υἱοὺς μου ἀπὸ γῆς πόρρωθεν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς.
7 πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου, ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν καὶ ἔπλασα καὶ ἐποίησα αὐτόν·
8 καὶ ἐξῶγγαγον λαὸν τυφλόν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσὶν ὡσαύτως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες.
9 πάντα τὰ ἔθνη συνῆχθησαν ἅμα, καὶ συναχθῶσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθῶσιν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.
10 γένεσθέ μοι μάρτυρες, κἀγὼ μάρτυς, λέγει κύριος ὁ θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστευσήτε καὶ συνήτε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἔσται.
11 ἐγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν παρέξ ἐμοῦ σφῶζων.
12 ἀνῶγγεῖλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες κἀγὼ μάρτυς, λέγει κύριος ὁ θεός.
13 ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιῶ, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;
14 Οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραηλ Ἐνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλώνα καὶ ἐπεγερῶ πάντας φεύγοντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθῶσονται.

15 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ὑμῶν ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλέα ὑμῶν.
16 οὕτως λέγει κύριος ὁ διδοὺς ὁδὸν ἐν θαλάσῃ καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῶ τρίβον
17 ὁ ἐξαγαγὼν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν, ἀλλὰ ἔκοιμήθησαν καὶ οὐκ ἀναστῶσονται, ἐσβέσθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον
18 Μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε.
19 ἰδοὺ ποιῶ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνώσεσθε αὐτά· καὶ ποιῶ ἐν τῇ ἐρῴ ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς.
20 εὐλόγῃ με τὰ θηρία τοῦ ἄγρου, σειρήνες καὶ θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρῴ ὕδωρ καὶ ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν,
21 λαὸν μου, ὃν περιποίησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγείσθαι.
22 οὐ νῦν ἐκάλεσά σε, Ἰακωβ, οὐδὲ κοπιᾶσαι σε ἐποίησα, Ἰσραὴλ·
23 οὐκ ἐμοὶ πρόβατα τῆς ὀλοκαρπώσεώς σου, οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με, οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάδι,
24 οὐδὲ ἐκτῶ μοι ἀργυρίου θυμίαμα, οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου πρόεστην σου.
25 ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου καὶ οὐ μὴ μνησθῶμαι.
26 σὺ δὲ μνῆσθαι καὶ κριθῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιωθῆς.
27 οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ,
28 καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἅγια μου, καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι Ἰακωβ καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὄνειδισμόν.

Isaia 44

1 νῦν δὲ ἄκουσον, παῖς μου Ἰακωβ καὶ Ἰσραὴλ, ὃν ἐξελεξάμην·
2 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶσας σε καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας· Ἐτι βοηθηθῶ, μὴ φοβοῦ, παῖς μου Ἰακωβ καὶ ὁ ἠγαπημένος Ἰσραὴλ, ὃν ἐξελεξάμην·
3 ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθῶ τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου,
4 καὶ ἀνατελοῦσιν ὡσεὶ χόρτος ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὡς ἵτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ.
5 οὗτος ἐρεῖ Τοῦ θεοῦ εἰμι, καὶ οὗτος βοῶσται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακωβ, καὶ ἕτερος ἐπιγράψει Τοῦ θεοῦ εἰμι, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ.
6 Οὕτως λέγει ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος αὐτὸν θεὸς σαβαὼθ· Ἐγὼ πρῶτος καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα, πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστιν θεός.
7 τίς ὡσπερ ἐγὼ; στῶτω καλεσάτω καὶ ἐτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν.
8 μὴ παρακαλύπτεσθε· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε καὶ ἀπ' ἄγγελα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἔστε, εἰ ἔστιν θεὸς πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐκ ἦσαν τότε.
9 οἱ πλάσσοντες καὶ γλύφοντες πάντες μάταιοι οἱ ποιοῦντες τὰ καταθήμια αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελῶσιν αὐτοῦς· ἀλλὰ αἰσχυνθῶσονται
10 πάντες οἱ πλάσσοντες θεὸν καὶ γλύφοντες ἀνωφελῆ,
11 καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν, καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθῶσιν πάντες καὶ στῶσιν ἅμα, ἐντραπῶσιν καὶ αἰσχυνθῶσιν ἅμα.
12 ὅτι ὠξυνεν τέκτων σίδηρον, σκεπάρνων εἰργάσατο αὐτὸ καὶ ἐν τερέτῳ ἔτρησεν αὐτό, εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· καὶ πεινάσει καὶ ἀσθενῶσιν καὶ οὐ μὴ πῖναι ὕδωρ. ἐκλεξάμενος

13 τέκτων ξύλον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτό, ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς καὶ ὡς ὠραιότητα ἀνθρώπου στήσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ.
14 ὁ ἔκομεν ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὁ ἐφύτευσεν κύριος καὶ ὑετὸς ἐμῷ κυνεν,
15 ἵνα ἢ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν· καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ ἐθερμάνθη, καὶ καύσαντες ἔπεσαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν· τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο εἰς θεοὺς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτούς.
16 οὗ τοῦ ἡμισυ αὐτοῦ κατέκαυσαν ἐν πυρὶ καὶ καύσαντες ἔπεσαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὅπῃσας ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη· καὶ θερμανθῆεις εἶπεν· Ἡδὺ μοι ὅτι ἐθερμάνθη καὶ εἶδον πῦρ.
17 τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν καὶ προσκυνεῖ αὐτῷ καὶ προσεύχεται λέγων· Ἐξελοῦ με, ὅτι θεὸς μου εἶ σύ.
18 οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημανρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.
19 καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐδὲ ἀνελογίσατο ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονῶσιν ὅτι τὸ ἡμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ καὶ ἔπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ ἄρτους καὶ ὅπῃσας κρέας ἔφαγεν καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησεν καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ.
20 γνῶτε ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελεῖσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἴδετε, οὐκ ἐρεῖτε ὅτι Ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου;
21 Μνῆσθαι ταῦτα, Ἰακωβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἶ σὺ· ἔπλασά σε παῖδά μου, καὶ σὺ, Ἰσραὴλ, μὴ ἐπιλανθάνου μου.
22 ἰδοὺ γὰρ ἀπ' ἄλεια ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου καὶ ὡς γνόφον τὰς ἀμαρτίας σου· ἐπιστρέφητι πρὸς με, καὶ λυτρώσομαί σε.
23 εὐφράνθητε, οὐρανοί, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ· σαλπίατε, θεμέλια τῆς γῆς, βοῶσατε, ὄρη, εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ἰακωβ, καὶ Ἰσραὴλ δοξασθῆσεται.
24 Οὕτως λέγει κύριος ὁ λυτρούμενός σε καὶ ὁ πλάσων σε ἐκ κοιλίας· Ἐγὼ κύριος ὁ συντελὼν πάντα ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. τίς ἕτερος
25 διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας, ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μαρεῦων
26 καὶ ἰσθῶν ῥήματα παιδὸς αὐτοῦ καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων; ὁ λέγων Ἱερουσαλὴμ Κατοικηθῶ, καὶ ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰουδαίας Οἰκοδομηθῆσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ·
27 ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ Ἐρημωθῶ, καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ·
28 ὁ λέγων Κύρω φρονεῖν, καὶ Πάντα τὰ θελῶμά μου ποιῶσιν· ὁ λέγων Ἱερουσαλὴμ Οἰκοδομηθῶ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω.

Isaia 45

1 Οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρω, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακούσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχὴν βασιλέων διαρρῶξω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οὐ συγκλείσθῶσονται
2 Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι καὶ ὄρη ὀμαλιῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω
3 καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς, ἀποκρύφους ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῶς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου, θεὸς Ἰσραὴλ.
4 ἔνεκεν Ἰακωβ τοῦ παιδός μου καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου καὶ προσδέξομαί σε, σὺ δὲ οὐκ ἔγνωσ με.

5 ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλην ἔμοῦ θεός, καὶ οὐκ ἦδεις με,
6 ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν πλην ἔμοῦ· ἐγὼ κύριος ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι·
7 ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ ποιῶν σκοτός, ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων κακὰ· ἐγὼ κύριος ὁ θεός ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.
8 εὐφρανθῶ ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι βράναιωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ ἔλεος καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ κτίσας σε.
9 Ποῖον βέλτιον κατεσκευάσα ὡς πηλὸν κεραμέως; μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν; μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ Τί ποιεῖς, ὅτι οὐκ ἐργάζῃ οὐδὲ ἔχεις χεῖρας;
10 ὁ λέγων τῷ πατρὶ Τί γεννῶσαις; καὶ τῇ μητρὶ Τί ὠδινῶσαις;
11 ὅτι οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ ὁ ποιῶν τὰ ἐπερχόμενα· Ἐρωτῶσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντειλάσθαι μοι.
12 ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην.
13 ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθείαι· οὗτος οἰκοδομῶσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπεν κύριος σαβαωθ.
14 Οὕτως λέγει κύριος σαβαωθ Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος καὶ ἐμπορία Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ Σεβων ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβῶσονται καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθῶσιν δεδεμένοι χειροπέδαις καὶ προσκυνῶσιν σοὶ καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται, ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεός ἐστιν, καὶ ἐροῦσιν Οὐκ ἔστιν θεός πλην σου·
15 σὺ γὰρ εἶ θεός, καὶ οὐκ ἦδويمεν, ὁ θεός τοῦ Ἰσραὴλ σωτῆρ.
16 αἰσχυνθῶσονται καὶ ἐντραπῶσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πορεύονται ἐν αἰσχύνη· ἐγκαινίξεσθε πρὸς με, νῆσοι.
17 Ἰσραὴλ σῶζεται ὑπὸ κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθῶσονται οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος.
18 Οὕτως λέγει κύριος ὁ ποιῶν τὸν οὐρανόν, οὗτος ὁ θεός ὁ καταδείξας τὴν γῆν καὶ ποιῶν τὰς ἀντῖν, αὐτὸς ὁ κτίσας αὐτῖν, οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτὴν ἀλλὰ κατοικεῖσθαι· Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι.
19 οὐκ ἐν κρυφῇ λελάληκα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακωβ Μάταιον ζητῶσατε· ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι κύριος λαλῶν δικαιοσύνην καὶ ἀναγγέλλων ἄλθειαν.
20 συνάχθητε καὶ ἤκετε, βουλευσάσθε ἅμα, οἱ σφύζομενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἱρόντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν καὶ προσευχόμενοι ὡς πρὸς θεούς, οἱ οὐ σφύζουσιν.
21 εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα τίς ἀκουστὰ ἐποίησεν ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν· Ἐγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην ἔμοῦ· δίκαιος καὶ σωτὴρ οὐκ ἔστιν πάρεξ ἔμοῦ.
22 ἐπιστρέφητε πρὸς με καὶ σωθῆσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος.
23 κατ' ἐμαντοῦ ὁμνῶ· Ἡ μὴν ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφῶσονται ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ ἐξομολογῆσεται πᾶσα γλῶσσα τῷ θεῷ
24 λέγων Δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἤξουσιν, καὶ αἰσχυνθῶσονται πάντες οἱ ἀφορίζοντες ἑαυτοῦς·
25 ἀπὸ κυρίου δικαιοθῶσονται καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐνδοξασθῶσονται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Isaia 46

1 Ἔπεσε Βηλ, συνετριβή Δαγων, ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτῆνη· αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι
2 καὶ πεινῶντι καὶ ἐκλελυμένῳ οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἱ οὐ δυνῶσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἦχθησαν.
3 Ἀκούσατέ μου, οἶκος τοῦ Ἰακωβ καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου·
4 ἕως γῶντος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγὼ εἰμι· ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα καὶ ἐγὼ ἀνῶσω, ἐγὼ ἀναλῶμαι καὶ σώσω ὑμᾶς.
5 τί με ὁμοιώσατε; ἴδετε τεχνάσασθε, οἱ πλανώμενοι.
6 οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσιππίου καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ στῶσυσιν ἐν σταθμῷ καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν χειροποίητα καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς.
7 αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ πορεύονται· ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτό, ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει, οὐ μὴ κινηθῆ· καὶ ὅς ἂν βοῶσιν πρὸς αὐτόν, οὐ μὴ εἰσακούσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν.
8 μνῆσθητε ταῦτα καὶ στενάξατε, μετανοῶσατε, οἱ πεπλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ.
9 καὶ μνῆσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλην ἔμοῦ
10 ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν αὐτὰ γενέσθαι, καὶ ἅμα συνετελέσθη· καὶ εἶπα Πᾶσά μου ἡ βουλή στῆσεται, καὶ πάντα, ὅσα βεβούλευμαι, ποιῶσω·
11 καλῶν ἀπ' ἀνατολῶν πετεινὸν καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐλάλησα καὶ ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
12 ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.
13 ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἔμοῦ οὐ βραδυνῶ· δέδωκα ἐν Σιων σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα.

Isaia 47

1 Κατάβηθι κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν, παρθένος θυγάτηρ Βαβυλῶνος, εἰσελθε εἰς τὸ σκότος, θυγάτηρ Χαλδαίων, ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἀπαλή καὶ τρυφερά.
2 λαβὲ μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμά σου, ἀνακάλυψαι τὰς πολιὰς, ἀνάστυραι τὰς κνῆμας, διάβηθι ποταμούς·
3 ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου, φανῶσονται οἱ ὄνειδιμοί σου· τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ λῶμαι, οὐκέτι μὴ παραδῶ ἀνθρώποις.
4 εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ ἅγιος Ἰσραὴλ
5 Κάθισον κατανευγμένη, εἰσελθε εἰς τὸ σκότος, θυγάτηρ Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθῆς ἰσχυρὴ βασιλείας.
6 παρωξύνθη ἐπὶ τῷ λαῷ μου, ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου· ἐγὼ ἔδωκα εἰς τὴν χειρὰ σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σφόδρα.
7 καὶ εἶπας Εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρχουσα· οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου οὐδὲ ἐμνῆσθης τὰ ἔσχατα.
8 νῦν δὲ ἄκουσον ταῦτα, ἡ τρυφερά ἡ καθημένη πεποιθυῖα ἢ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα· οὐ καθῶ χ' ἴρα οὐδὲ γνῶσομαι ὄρφανειαν.
9 νῦν δὲ ἤξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· χηρεία καὶ ἀτεκνία ἤξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαιδῶν σου σφόδρα.
10 τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου. σὺ γὰρ εἶπας Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα· γινώθι ὅτι ἡ σύνεσις τούτων καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοὶ αἰσχύνη· καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα.

11 καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῶς, βόθυνος, καὶ ἔμπεσῃ εἰς αὐτόν· καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνῶσῃ καθαρὰ γενέσθαι· καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῶς.
12 στῆθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαιδαῖς σου καὶ τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου, εἰ δυνῶσῃ ὠφεληθῆναι.
13 κεκοπιάκας ἐν ταῖς βουλαῖς σου· στῶσων καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ὄρωντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι τί μέλλει ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι.
14 ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαῶσονται καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός· ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός, κάθισαι ἐπ' αὐτούς.
15 οὗτοι ἔσονταί σοι βοῦθια, ἐκοπίασας ἐν τῇ μεταβολῇ σου ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανῆθη, σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

Isaia 48

1 Ἀκούσατε ταῦτα, οἶκος Ιακωβ οἱ κεκλημένοι τῷ ὀνόματι Ισραὴλ καὶ οἱ ἐξ Ιουδα ἐξεληθόντες οἱ ὀμνούντες τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ μιμησκόμοιοι οὐ μετὰ ἀληθείας οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης
2 καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ τοῦ Ισραὴλ ἀντιστηριζόμενοι, κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ.
3 Τὰ πρότερα ἔτι ἀνῶγγειλα, καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθεν καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο· ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθεν.
4 γινώσκω ἐγὼ ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν.
5 καὶ ἀνῶγγειλά σοι πάλαι, πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ ἀκουστόν σοι ἐποίησα· μὴ εἶπης ὅτι Τὰ εἶδωλά μου ἐποίησαν, καὶ μὴ εἶπης ὅτι Τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι.
6 ἠκούσατε πάντα, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ καὶ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει γίνεσθαι, καὶ οὐκ εἶπας.
7 νῦν γίνεται καὶ οὐ πάλαι, καὶ οὐ προτέρας ἡμέραις ἤκουσας αὐτά· μὴ εἶπης ὅτι Ναί, γινώσκω αὐτά.
8 οὔτε ἔγνωσ οὔτε ἠπίστω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοιξά σου τὰ ὠτα· ἔγνω γὰρ ὅτι ἀθετῶν ἀθετῶσιν καὶ ἀνομος ἔτι ἐκ κοιλίας κληθῶσιν.
9 ἕνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμὸν μου καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σοί, ἵνα μὴ ἐξολεθρεύσω σε.
10 ἰδοὺ πέπρακά σε οὐχ ἕνεκεν ἀργυρίου, ἐξελάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας·
11 ἕνεκεν ἐμοῦ ποιῶ σοι, ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω.
12 Ἄκουέ μου, Ιακωβ καὶ Ισραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγὼ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα,
13 καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐστερέωσεν τὸν οὐρανόν· καλέσω αὐτούς, καὶ στῶσονται ἅμα
14 καὶ συναχθῶσονται πάντες καὶ ἀκούσονται. τίς αὐτοῖς ἀνῶγγειλεν ταῦτα; ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα τοῦ ῥαι σπέρμα Χαλδαίων.
15 ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα, ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐδόωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
16 προσαγάγετε πρὸς με καὶ ἀκούσατε ταῦτα· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ ἐλάλησα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· ἠνίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν κύριος ἀπέσταλκέν με καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.
17 οὕτως λέγει κύριος ὁ ρυσάμενός σε ὁ ἅγιος Ισραὴλ· Ἐγὼ εἰμι ὁ θεός σου, δέδειχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ.
18 καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἄν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἶρῃ σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης·

19 καὶ ἐγένετο ἄν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆς, οὐδὲ ἀπολείται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιόν μου.
20 Ἐξέλθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων· φωνῆν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, ἀπαγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, λέγετε Ἐρρύσατο κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ιακωβ.
21 καὶ ἐὰν διψῶσιν, δι' ἑρῶ μου ἄξει αὐτούς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθῆσεται πέτρα, καὶ ῥυῖσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου.
22 οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, λέγει κύριος.

Isaia 49

1 Ἀκούσατέ μου, νῆσοι, καὶ προσέχετε, ἔθνη· διὰ χρόνου πολλοῦ στῆσεται, λέγει κύριος, ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσεν τὸ ὄνομά μου
2 καὶ ἔθικεν τὸ στόμα μου ὡσεὶ μάχαιραν ὀξεῖαν καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκρυσπέν με, ἔθικέν με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐσκέπασέν με.
3 καὶ εἶπέν μοι Δοῦλός μου εἶ σύ, Ισραὴλ, καὶ ἐν σοὶ δοξασθῶσμαι.
4 καὶ ἐγὼ εἶπα Κενῶς ἐκοπίασα καὶ εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου.
5 καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ιακωβ καὶ Ισραὴλ πρὸς αὐτόν, συναχθῶσμαι καὶ δοξασθῶσμαι ἐναντίον κυρίου, καὶ ὁ θεός μου ἔσται μου ἰσχύς,
6 καὶ εἶπέν μοι Μέγα σοὶ ἔστιν τοῦ κληθῆναι σε παῖδά μου τοῦ στήσαι τὰς φυλάς Ιακωβ καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ισραὴλ ἐπιστρέψαι· ἰδοὺ τέθεικά σε εἰς διαθῆκην γένους εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
7 Οὕτως λέγει κύριος ὁ ρυσάμενός σε ὁ θεός Ισραὴλ· Ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐτόν καὶ ἀναστῶσονται, ἄρχοντες καὶ προσκυνῶσυσιν αὐτῷ ἕνεκεν κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ισραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε.
8 οὕτως λέγει κύριος Καίρῳ δεκτῷ ἐπ' αὐτὴν σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβόησά σοι καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθῆκην ἐθνῶν τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν καὶ κληρονομήσαι κληρονομίαν ἐρῶ μου,
9 λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς Ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλυφθῆναι. καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν βοσκηθῶσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβους ἡ νομὴ αὐτῶν·
10 οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψῶσυσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτούς καύσων οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλὰ ὁ ἐλεῶν αὐτούς παρακαλέσει καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς·
11 καὶ θῶσ πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν καὶ πάσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς.
12 ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἔρχονται, οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ οὗτοι ἀπὸ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν.
13 εὐφραίνεσθε, οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεός τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ τοὺς ταπεινούς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν.
14 Εἶπεν δὲ Σιών Ἐγκατέλιπέν με κύριος, καὶ ὁ κύριος ἐπελάθετό μου.
15 μὴ ἐπιλῶσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ἐπιλάθοιτο ταῦτα γυνῶν, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλῶσμαι σου, εἶπεν κύριος.
16 ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐξωγράφασά σου τὰ τεῖχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διὰ παντός·
17 καὶ ταχὺ οἰκοδομηθῶσιν ὑφ' ὧν καθηρέθης, καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται.

18 ὅρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ πάντας, ἰδοὺ συνῆχθησαν καὶ ἤλθοσαν πρὸς σέ· ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ἐνδύσει καὶ περιθῆσθαι αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφης.

19 ὅτι τὰ ἔρημά σου καὶ τὰ διεφθαρμένα καὶ τὰ πεπτακότα νῦν στενοχωροῦσιν ἀπὸ τῶν κατοικούντων, καὶ μακρυνθῶσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε.

20 ἐροῦσιν γὰρ εἰς τὰ ὠτά σου οἱ υἱοὶ σου οὐδὲ ἀπολώλεκας Στενός μοι ὁ τόπος, ποιήσόν μοι τόπον ἵνα κατοικῶσα.

21 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Τίς ἐγέννησέν μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χῆρα, τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέν μοι; ἐγὼ δὲ κατελειφθὴν μόνη, οὗτοι δὲ μοι ποῦ ἦσαν;

22 Οὕτως λέγει κύριος Ἰδοὺ αἶρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χειρά μου καὶ εἰς τὰς νῦν σους ἀρῶ σύσσημόν μου, καὶ ἄξουσιν τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπὶ ὤμων ἀροῦσιν,

23 καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθηνοὶ σου, αἱ δὲ ἀρχουσαι τροφοὶ σου· ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνῶσούσιν σοι καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσιν· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθῆσθαι.

24 μὴ λῆμψεται τις παρὰ γίγαντος σκῦλα; καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδικῶς, σωθῆσεται;

25 οὕτως λέγει κύριος Ἐὰν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα, λῆμψεται σκῦλα· λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθῆσεται· ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου ῥύσομαι·

26 καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν καὶ πίονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ μεθυσθῶσονται, καὶ αἰσθανθῆσεται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ῥυσάμενός σε καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακώβ.

Isaia 50

1 Οὕτως λέγει κύριος Ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτῶν; ἢ τίμη ὑπόχρεω πέπρακα ὑμᾶς; ἰδοὺ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν.

2 τί ὅτι ἤλθον καὶ οὐκ ἦν ἀνθρώπος; ἐκάλεσα καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου τοῦ ῥύσασθαι; ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι; ἰδοὺ τῇ ἀπειλῇ μου ἐξερημάσω τὴν θάλασσαν καὶ θῶ ποταμούς ἐρῶμους, καὶ ξηρανθῶσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει.

3 καὶ ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος καὶ θῶ ὡς σάκκον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ.

4 Κύριος δίδωσίν μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ γινῶναι ἐν καιρῷ ἠνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέν μοι πρωί, προσέθηκέν μοι ὠτίον ἀκούειν·

5 καὶ ἡ παιδεία κυρίου ἀνοίγει μοι τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω.

6 τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων·

7 καὶ κύριος βοηθός μου ἐγενῆθη, διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετρέπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ.

8 ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσάς με· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστῆτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.

9 ἰδοὺ κύριος βοηθεῖ μοι· τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἰμάτιον παλαιωθῆσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς.

10 Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; ἀκουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποιθήσατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ.

11 ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῇ φλογί, ἢ

ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθῆσεσθε.

Isaia 51

1 Ἀκούσατέ μου, οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον καὶ ζητούντες τὸν κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἔλατομῶσατε, καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου, ὃν ὠρύξατε.

2 ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ εἰς Σαρραν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς· ὅτι εἷς ἦν, καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ εὐλόγησα αὐτὸν καὶ ἡγάπησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν.

3 καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω, Σιών, καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ θῶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παραδείσους κυρίου· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐρῶσούσιν ἐν αὐτῇ, ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως.

4 ἀκούσατέ μου ἀκούσατε, λαός μου, καὶ οἱ βασιλεῖς, πρὸς με ἐνωτίσασθε· ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν.

5 ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτῆριόν μου, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιούσιν· ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσιν καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιούσιν.

6 ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμούς ὑμῶν καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω, ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἰμάτιον παλαιωθῆσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὡς περὶ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτῆριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλίπη.

7 ἀκούσατέ μου, οἱ εἰδότες κρίσιν, λαός μου, οὐδ' ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· μὴ φοβεῖσθε ὄνειδισμόν ἀνθρώπων καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἠττάσθε.

8 ὡς περὶ ἰμάτιον βρωθῆσεται ὑπὸ χρόνου καὶ ὡς ἔρια βρωθῆσεται ὑπὸ σιτοῦ· ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτῆριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν.

9 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχὴν τοῦ βραχίονός σου· ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος. οὐ σὺ εἶ

10 ἡ ἐρημοῦσα θάλασσαν, ὕδωρ ἀβύσσου πληθῆος; ἢ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις

11 καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ κυρίου ἀποστραφῶσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀγαλλίασις καὶ αἴνεσις, καὶ εὐφροσύνη καταλῆμψεται αὐτοῖς, ἀπέδρα ὁδὸν καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

12 ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ παρακαλῶν σε· γινώθι τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβῆθαι ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, οἱ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνησαν.

13 καὶ ἐπελάθου θεὸν τὸν ποιῶσαντά σε, τὸν ποιῶσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν, καὶ ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε· ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ῥαῖ σε, καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε;

14 ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε οὐ στῆσεται οὐδὲ χρονηεῖ·

15 ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου ὁ ταρασσῶν τὴν θάλασσαν καὶ ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς, κύριος σαβαωθ ὄνομά μοι.

16 θῶ τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς χειρὸς μου σκεπάσω σε, ἐν ᾗ ἔστησα τὸν οὐρανὸν καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν· καὶ ἐρεῖ Σιών λαός μου εἰ σὺ.

17 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου ἀνάστηθι, Ἱερουσαλήμ ἡ πιούσα τὸ ποτῆριον τοῦ θυμοῦ ἐκ χειρὸς κυρίου· τὸ ποτῆριον γὰρ τῆς πώσεως, τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας.

18 καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου, ὧν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρὸς σου οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου, ὧν ὕψωσας.

19 δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι· τίς σοι συλλυπηθῆσεται; πτώμα καὶ σύντριμμα, λιμὸς καὶ μάχαιρα· τίς σε παρακαλέσει;

20 οί υιοί σου οί άπορούμενοι, οί καθεύδοντες έπ' άκρου πάσης έξόδου ώς σεντλίον ήμιεφθον, οί πλ'ρεις θυμού κυρίου, έκλελυμένοι δια κυρίου του θεου.
21 δια τουτο άκουε, τεταπεινωμένη και μεθούσα ούκ από οίνου·
22 ούτως λέγει κύριος ό θεός ό κρίνων τον λαόν αυτού·Ίδου είληφα έκ της χειρός σου το ποτ'ριον της πτώσεως, το κόνδυ του θυμού, και ού προσθ'ση έτι πιείν αυτό·
23 και έμβαλώ αυτό εις τās χειρας των άδικησάντων σε και των ταπεινωσάντων σε, οί είπαν τη ψυχη σου Κύψον, ίνα παρέλθωμεν· και έθηκας ίσα τη γη τὰ μετάφρενά σου έξω τοίς παραπορευομένοις.

Isaia 52

1 Έξεγείρου εξεγείρου, Σιων, ένδυσαι την ισχύν σου, Σιων, και ένδυσαι την δόξαν σου, Ιερουσαλημ πόλις ή άγία· ούκέτι προστεθ'σεται διελθειν δια σου άπερίτμητος και άκάθατος.
2 έκτίναξαι τον χουίν και άνάστηθι κάθισον, Ιερουσαλημ· έκδυσαι τον δεσμόν του τραχ'λου σου, ή αιχμάλωτος θυγάτηρ Σιων.
3 ότι τάδε λέγει κύριος Δωρεάν έπράθητε και ού μετά άργυρίου λυτρωθ'σεσθε.
4 ούτως λέγει κύριος Εις Αίγυπτον κατέβη ό λαός μου το πρότερον παροικησαι εκεί, και εις Ασσυρίους βία ήχθησαν·
5 και νυν τί ώδέ έστε; τάδε λέγει κύριος. ότι έλ'μφθη ό λαός μου δωρεάν, θαυμάζετε και ολολύζετε· τάδε λέγει κύριος. δι' ύμάς δια παντός το όνομά μου βλασφημείται εν τοίς έθνεσιν.
6 δια τουτο γνώσεται ό λαός μου το όνομά μου εν τη ήμέρα εκείνη, ότι έγώ ειμι αυτός ό λαλών· πάρεμι
7 ως ώρα επί των όρέων, ως πόδες ευαγγελιζόμενου άκοήν ειρ'νης, ως ευαγγελιζόμενος άγαθά, ότι άκουστην ποι'σω την σωτηριάν σου λέγων Σιων Βασιλεύσει σου ό θεός·
8 ότι φωνή των φυλασσόντων σε ύψώθη, και τη φωνή άμα ευφρανθ'σονται· ότι όφθαλμοί προς όφθαλμούς όψονται, ήνικά αν έλε'ση κύριος την Σιων.
9 ρήξάτω ευφροσύνη άμα τὰ έρημα Ιερουσαλημ, ότι ήλέησεν κύριος αυτήν και έρρύσατο Ιερουσαλημ.
10 και άποκαλύψει κύριος τον βραχίονα αυτού τον άγιον ένώπιον πάντων των έθνών, και όψονται πάντα τὰ άκρα της γης την σωτηριάν την παρά του θεου.
11 άπόστητε άπόστητε έξέλθατε εκείθεν και άκαθάρτου μη άπτεσθε, έξέλθατε έκ μέσου αυτής άφορίσθητε, οί φέροντες τὰ σκεύη κυρίου·
12 ότι ού μετά ταραχής έξελεύσεσθε ούδε φυγή πορεύεσθε, πορεύεται γάρ πρότερος ύμών κύριος και ό έπισυνάγων ύμάς κύριος ό θεός Ισραηλ.
13 Ίδου συν'σει ό παίς μου και ύψωθ'σεται και δοξασθ'σεται σφόδρα.
14 όν τρόπον έκστ'σονται επί σε πολλοί, ούτως άδοξ'σει από ανθρώπων το είδος σου και ή δόξα σου από των ανθρώπων,
15 ούτως θαυμάσονται έθνη πολλά επ' αυτόω, και συνέξουσιν βασιλείς το στόμα αυτόων· ότι οίς ούκ άνηγγέλη περι αυτού, όψονται, και οί ούκ άκηκόασιν, συν'σουσιν.

Isaia 53

1 κύριε, τίς έπίστευσεν τη άκοή ήμών; και ό βραχίον κυριου τίνι άπεκαλύφθη;
2 άνηγγείλαμεν έναντίον αυτού ως παιδίον, ως ρίζα εν γη διωσθη, ούκ έστιν είδος αυτόω ούδε δόξα· και είδομεν αυτόν, και ούκ είχεν είδος ούδε κάλλος·

3 αλλά το είδος αυτού άτιμον έκλείπον παρά πάντας ανθρώπους, άνθρωπος εν πληγή ών και είδώς φέρειν μαλακίαν, ότι άπέστραπται το πρόσωπον αυτού, ήτιμάσθη και ούκ έλογίσθη.

4 ούτος τās άμαρτίας ήμών φέρε και περι ήμών όδυνάται, και ήμείς έλογισάμεθα αυτόν είναι εν πόνω και εν πληγή και εν κακώσει.

5 αυτός δε έτραυματίσθη δια τās άνομίας ήμών και μεμαλάκισται δια τās άμαρτίας ήμών· παιδεία ειρ'νης ήμών επ' αυτόν, τω μάλωπι αυτού ήμείς ίάθημεν.

6 πάντες ως πρόβατα έπλαν'θημεν, άνθρωπος τη όδω αυτού έπλαν'θη· και κύριος παρέδωκεν αυτόν ταίς άμαρτίαις ήμών.

7 και αυτός δια το κεκακώσθαι ούκ άνοίγει το στόμα· ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθη και ως άμνός έναντίον του κείροντος αυτόν άφωνος ούτως ούκ άνοίγει το στόμα αυτού.

8 εν τη ταπεινώσει ή κρίσις αυτού ήρθη· την γενεάν αυτού τίς διηγ'σεται; ότι αίρεται από της γης ή ζωή αυτού, από των άνομιών του λαου μου ήχθη εις θάνατον.

9 και δώσω τους πονηρούς άντι της ταφής αυτού και τους πλουσίους άντι του θανάτου αυτού· ότι άνομίαν ούκ έποίησεν, ούδε εύρέθη κάθολος εν τω στόματι αυτού.

10 και κύριος βούλεται καθαρίσαι αυτόν της πληγής· εν δώτε περι άμαρτίας, ή ψυχη ύμών όψεται σπέρμα μακρόβιον· και βούλεται κύριος άφελείν

11 από του πόνου της ψυχής αυτού, δείξει αυτόω φώς και πλάσαι τη συνέσει, δικαιώσαι δικαιον εν δουλεύοντα πολλοίς, και τās άμαρτίας αυτόων αυτός άνοίσει.

12 δια τουτο αυτός κληρονομ'σει πολλούς και των ισχυρών μεριεί σκύλα, ανθ' ών παρεδόθη εις θάνατον ή ψυχη αυτού, και εν τοίς άνόμοις έλογίσθη· και αυτός άμαρτίας πολλών αν'νεγκεν και δια τās άμαρτίας αυτόων παρεδόθη.

Isaia 54

1 Ευφράνθητι, στείρα ή ού τίκτουσα, ρήξον και βόησον, ή ούκ ώδίνουσα, ότι πολλά τὰ τέκνα της έρ'μου μάλλον ή της έχούσης τον άνδρα, ειπεν γάρ κύριος.
2 πλάτνον τον τόπον της σκηνης σου και των αυλαιών σου, πήξον, μη φείση μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σου και τους πασσάλους σου κατίσχυσον.
3 έτι εις τὰ δεξιά και εις τὰ άριστερά έκπέτασον, και το σπέρμα σου έθνη κληρονομ'σει, και πόλεις ήρημαμένες κατοικιείς.
4 μη φοβου ότι κατησχύνθης, μηδε έντραπής ότι ώνειδίσθης· ότι αισχύνη αιώνιον επιλ'ση και όνειδος της χηρείας σου ού μη μνησ'ση.
5 ότι κύριος ό ποιων σε, κύριος σαβαωθ όνομα αυτόω· και ό ρυσάμενός σε αυτός θεός Ισραηλ, πάση τη γη κληθ'σεται.
6 ούχ ως γυναίκα καταλειμμένη και όλιγόψυχον κέκληκέν σε κύριος ούδ' ως γυναίκα έκ νεότητος μεμισημένην, ειπεν ό θεός σου·
7 χρόνον μικρόν κατέλιπόν σε και μετά έλέους μεγάλου έλε'σω σε,
8 εν θυμω μικρω άπέστρεψα το πρόσωπόν μου από σου και εν έλεει αιώνιω έλε'σω σε, ειπεν ό ρυσάμενός σε κύριος.
9 από του ύδατος του επί Νωε τουτό μοί έστιν· καθότι ώμοσα αυτόω εν τω χρόνω εκείνω τη γη μη θυμωθ'σεσθαι επί σοι έτι μηδε εν άπειλή σου
10 τὰ όρη μεταστ'σεσθαι ούδε οί βουνοί σου μετακινηθ'σονται, ούτως ούδε το παρ' έμου σοι έλεος έκλείψει ούδε ή διαθ'κη της ειρ'νης σου ού μη μεταστή· ειπεν γάρ κύριος·Ίλεως σοι.
11 Ταπεινή και άκατάστατος, ού παρεκλ'θης, ιδου έγώ έτοιμάζω σοι άνθρακα τον λίθον σου και τὰ θεμέλιά σου σάφειρον

12 καὶ θῶσ τὰς ἐπάλλξεις σου ἴασπιν καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτοὺς
 13 καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς σου διδασκτοὺς θεοῦ καὶ ἐν πολλῇ εἰρῆνῃ τὰ τέκνα σου.
 14 καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθῶσι· ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου καὶ οὐ φοβηθῶσι, καὶ τρόμος οὐκ ἐγγίει σοι.
 15 ἰδοὺ προσῆλυτοι προσελεύσονται σοι δι' ἐμοῦ καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται.
 16 ἰδοὺ ἐγὼ κτίζω σε, οὐχ ὡς χαλκεὺς φουσῶν ἄνθρακας καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε οὐκ εἰς ἀπόλειαν φθεῖραι
 17 πᾶν σκεῦος φθαρτόν. ἐπὶ σὲ οὐκ εὐδωῶ, καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστῆται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν· πάντας αὐτοὺς ἤττω· σεις, οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ. ἔστιν κληρονομία τοῖς θεραπεύουσιν κύριον, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει κύριος.

Isaia 55

1 Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε καὶ πίετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνου καὶ στέαρ.
 2 ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονὴν; ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντροφῶσιν ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
 3 προσέχετε τοῖς ὠτίοις ὑμῶν καὶ ἐπακολουθῶσατε ταῖς ὁδοῖς μου· ἐπακούσατέ μου, καὶ ζῶσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθῶμαι ὑμῖν διαθῶσθαι αἰώνιον, τὰ ὅσα Δαυὶδ τὰ πιστά.
 4 ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν δέδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν.
 5 ἔθνη, ἃ οὐκ ἠδειςάν σε, ἐπικαλέσονται σε, καὶ λαοί, οἱ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται ἕνεκεν τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἁγίου Ἰσραηλ, ὅτι ἐδόξασέν σε.
 6 Ζητῶσατε τὸν θεὸν καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτὸν ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν,
 7 ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἄνηρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ καὶ ἐπιστραφῶ ἐπὶ κύριον, καὶ ἐλεηθῆσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἄφ' οὗ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.
 8 οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαὶ μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν οὐδὲ ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου, λέγει κύριος·
 9 ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδὸς μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοῦματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου.
 10 ὡς γὰρ ἐὰν καταβῆ ὑετὸς ἡ χιτῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκη καὶ ἐκβλαστῶσιν καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν,
 11 οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ, ἕως ἂν συντελεσθῇ ὅσα ἠθέλησα καὶ εὐδωῶ τὰς ὁδοὺς σου καὶ τὰ ἐντάγματά μου.
 12 ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθῶσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτῶσιν τοῖς κλάδοις,
 13 καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβῆσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβῆσεται μυρσίνη καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Isaia 56

1 Τάδε λέγει κύριος Φυλάσσεσθε κρίσιν, ποιῶσατε δικαιοσύνην· ἠγγισεν γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι.
 2 μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν καὶ φυλάσσωσιν τὰ σάββατα μὴ

βεβηλοῦν καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἀδικημα.

3 μὴ λεγέτω ὁ ἄλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς κύριον· Ἀφοριεῖ με ἄρα κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι· Ἐγὼ εἰμι ξύλον ξηρόν.
 4 τάδε λέγει κύριος Τοῖς εὐνοῦχοις, ὅσοι ἂν φυλάζωνται τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθῶσθαι μου,
 5 δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὀνομαστὸν κρείττω υἱῶν καὶ θυγατέρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει.
 6 καὶ τοῖς ἄλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθῶσθαι μου,
 7 εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου· ὁ γὰρ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθῆσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν,
 8 εἶπεν κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραηλ, ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγῶν.
 9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε φάγετε, πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
 10 ἴδετε ὅτι πάντες ἐκτετύφλωνται, οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, πάντες κύνες ἐνεοί, οὐ δυνῶσονται ὑλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλοῦντες νυστάζειν.
 11 καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλησμονὴν· καὶ εἰσιν πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ.

Isaia 57

1 Ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπόλετο, καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ. ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἤρται ὁ δίκαιος·
 2 ἔσται ἐν εἰρῆνῃ ἡ ταφὴ αὐτοῦ, ἥρται ἐκ τοῦ μέσου.
 3 ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὦδε, υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνησ·
 4 ἐν τίνι ἐνετροφῶσατε; καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοιξατε τὸ στόμα ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑμεῖς ἐστε τέκνα ἀπωλείας, σπέρμα ἄνομον;
 5 οἱ παρακαλοῦντες ἐπὶ τὰ εἰδῶλα ὑπὸ δένδρα δασέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀνά μέσου τῶν πετρῶν.
 6 ἐκεῖνη σου ἡ μερίς, οὗτός σου ὁ κλῆρος, κάκεινους ἐξέχεας σπονδὰς κάκεινους ἀν' νεγκας θυσίας· ἐπὶ τούτοις οὖν οὐκ ὀργισθῶμαι;
 7 ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, ἐκεῖ σου ἡ κοίτη, κάκει ἀνεβίβασας θυσίας.
 8 καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημόσυνά σου· ὦου ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστής, πλείον τι ἔξεις· ἠγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ
 9 καὶ ἐπλῆθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὄρια σου καὶ ἀπέστρεψας καὶ ἐταπεινώθης ἕως ἄδου.
 10 ταῖς πολυοδίαις σου ἐκοπίασας καὶ οὐκ εἶπας Παύσομαι ἐνισχύουσα ὅτι ἔπραξας ταῦτα, διὰ τοῦτο οὐ κατεδέσθης μου
 11 σύ. τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβῆθης καὶ ἐψεύσω με καὶ οὐκ ἐμ' ἔστης μου οὐδὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν καρδίαν σου; καὶ γὰρ σε ἰδὼν παρορῶ, καὶ ἐμὲ οὐκ ἐφοβῆθης.
 12 καὶ γὰρ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ τὰ κακὰ σου, ἃ οὐκ ὠφελῶσυσίν σε.
 13 ὅταν ἀναβοῆσῃς, ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σου· τούτους γὰρ πάντας ἄνεμος λῶμνεται καὶ ἀποίσει

καταιγίς, οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτ΄σονται γῆν καὶ κληρονομῶσυσιν τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.

14 καὶ ἐροῦσιν Καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοὺς καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου.

15 Τάδε λέγει κύριος ὁ ὑψιστος ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, ἅγιος ἐν ἁγίοις ὄνομα αὐτῷ, κύριος ὑψιστος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος καὶ ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν καὶ διδοὺς ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν

16 Οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς οὐδὲ διὰ παντὸς ὀργισθ΄σομαι ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα.

17 δι' ἁμαρτίαν βραχὺ τι ἐλύπησα αὐτὸν καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυπῆθη καὶ ἐπορεύθη στυνγνός ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

18 τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἑώρακα καὶ ἰασάμην αὐτὸν καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινῶν,

19 εἰρῆνὴν ἐπ' εἰρῆνὴν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς οὖσιν· καὶ εἶπεν κύριος Ἰάσομαι αὐτούς.

20 οἱ δὲ ἄδικοι οὕτως κλυδωνισθ΄σονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δύνασονται.

21 οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, εἶπεν κύριος ὁ θεός.

Isaia 58

1 Ἄναβόησον ἐν ἰσχύι καὶ μὴ φείσῃ, ὡς σάλπιγγα ὑψώσον τὴν φωνῶν σου καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακωβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

2 ἔμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσιν καὶ γινῶναί μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν· ὡς λαὸς δικαιοσύνην πεποιηκὼς καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπὼς αἰτοῦσίν με νῦν κρίσιν δικαίαν καὶ ἐγγίξειν θεῷ ἐπιθυμοῦσιν

3 λέγοντες Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες; ἔταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνωσ; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὐρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε.

4 εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε καὶ τυπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν;

5 οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτως καλέσετε νηστείαν δεκτῶν.

6 οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην, λέγει κύριος, ἀλλὰ λυθε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστειλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει καὶ πᾶσαν συγγραφήν ἄδικον διάσπα·

7 διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοῦς ἀστέγους εἷσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνόν, περιβάλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψη.

8 τότε ῥαγῆσεται πρόμιον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ, καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστελεῖ σε·

9 τότε βοήσῃ, καὶ ὁ θεὸς εἰσακούσεται σου· ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ Ἰδοὺ πάρειμι. ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ

10 καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία.

11 καὶ ἔσται ὁ θεός σου μετὰ σοῦ διὰ παντός· καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχῆ σου, καὶ τὰ ὀστά σου πιανθῆσεται, καὶ ἔσῃ ὡς κήπος μεθύων καὶ ὡς πηγὴ ἥν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ, καὶ τὰ ὀστά σου ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ καὶ πιανθῆσεται, καὶ κληρονομήσουσι γενεὰς γενεῶν.

12 καὶ οἰκοδομηθῶσονται σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται σου τὰ θεμέλια αἰώνια γενεῶν γενεαῖς· καὶ

κληθήσῃ Οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τοὺς τρίβους τοὺς ἀνὰ μέσον παύσεις.

13 ἐὰν ἀπιστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματα σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερά, ἅγια τῷ θεῷ σου, οὐκ ἄρεις τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου,

14 καὶ ἔσῃ πεποισθὼς ἐπὶ κύριον, καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ψωμίει σε τὴν κληρονομίαν Ἰακωβ τοῦ πατρός σου· τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα.

Isaia 59

1 Μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σώσαι; ἢ ἐβάρυνεν τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακούσαι;

2 ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διεστῶσιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι.

3 αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυμμέναι αἵματι καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.

4 οὐδεὶς λαλεῖ δίκαια, οὐδὲ ἔστιν κρίσις ἀληθινή· πεποιθήσασιν ἐπὶ ματαίοις καὶ λαλοῦσιν κενά, ὅτι κύνουσιν πόνον καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν.

5 ὡς ἀσπίδων ἔρρηξαν καὶ ἰστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν· καὶ ὁ μέλλων τῶν ὧν αὐτῶν φαγεῖν συντρίψας οὐριον εὔρεν, καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκος·

6 ὁ ἰστὸς αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβάλονται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἔργα ἀνομίας.

7 οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσιν ταχινοὶ ἐκχέει αἷμα· καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν διαλογισμοὶ ἀφρόνων, σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

8 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἶδαςιν, καὶ οὐκ ἔστιν κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι, ὡς διοδοῦουσιν, καὶ οὐκ οἶδαςιν εἰρήνην.

9 διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες ἀυγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν.

10 ψηλαφῶσυσιν ὡς τυφλοὶ τοίχον καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφῶσυσιν· καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στεναξοῦσιν.

11 ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστερὰ ἅμα πορεύσονται· ἀνεμείναμεν κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστιν σωτηρία μακρὰν ἀφέστηκεν ἀπ' ἡμῶν.

12 πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν·

13 ἠσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα καὶ ἀπέστημεν ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα καὶ ἠπειθήσαμεν, ἐκύομεν καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους·

14 καὶ ἀπεστῆσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν, ὅτι καταναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δι' εὐθείας οὐκ ἠδύναντο διελεθῆναι.

15 καὶ ἡ ἀλήθεια ἤρται, καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι· καὶ εἶδεν κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις.

16 καὶ εἶδεν καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, καὶ κατενόησεν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος, καὶ ἡμίνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσατο.

17 καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ περιέβαλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως καὶ τὸ περιβόλαιον

18 ὡς ἀνταπόδῶσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις.

19 και φοβηθῶσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα κυρίου
καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον· ἦξει
γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὄργη παρὰ κυρίου, ἦξει μετὰ
θυμοῦ.

20 καὶ ἦξει ἕνεκεν Σιων ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει
ἀσεβείας ἀπὸ Ιακωβ.

21 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, εἶπεν κύριος·
τὸ πνεῦμα τὸ ἐμόν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ σοί, καὶ τὰ ῥῶματα, ἃ
ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπη ἐκ τοῦ στόματός
σου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου, εἶπεν γὰρ
κύριος, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Isaia 60

1 Φωτίζου φωτίζου, Ιερουσαλημ, ἥκει γὰρ σου τὸ φῶς,
καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.

2 ἰδοὺ δόκος καὶ γνόφος καλύψει γῆν ἐπ' ἔθνη· ἐπὶ δὲ
σὲ φανῶσεται κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ
ὄφθῶσεται.

3 καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῇ
λαμπρότητί σου.

4 ῥον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ συνηγμένα
τὰ τέκνα σου· ἰδοὺ ἠκασιν πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν,
καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἄρθῶσονται.

5 τότε ὄψη καὶ φοβηθῶσιν καὶ ἐκστῶσιν τῇ καρδίᾳ, ὅτι
μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἐθνῶν καὶ
λαῶν. καὶ ἤξουσίν σοι

6 ἀγγέλαι καμῶλων, καὶ καλύψουσίν σε κάμηλοι
Μαδιαμ καὶ Γαιφα· πάντες ἐκ Σαβα ἤξουσιν φέροντες
χρυσίον καὶ λίβανον οἴσουσιν καὶ τὸ σωτήριον κυρίου
εὐαγγελιοῦνται.

7 καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδαρ συναχθῶσονται σοι, καὶ
κριοὶ Ναβαιωθ ἤξουσίν σοι, καὶ ἀνενεχθῶσεται δεκτὰ ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου
δοξασθῶσεται.

8 τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται καὶ ὡς περιστραῖ σὺν
νεοσσοῖς;

9 ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσις ἐν πρώτοις,
ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ
τὸν χρυσὸν μετ' αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομα κυρίου τὸ ἅγιον καὶ
διὰ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ ἔνδοξον εἶναι.

10 καὶ οἰκοδομῶσουσιν ἄλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ
βασιλεῖς αὐτῶν παραστῶσονται σοι· διὰ γὰρ ὄργην μου
ἐπάταξά σε καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε.

11 καὶ ἀνοιχθῶσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας
καὶ νυκτός οὐ κλεισθῶσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ
δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς ἀγομένους.

12 τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ
δουλεύουσίν σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά
ἐρημωθῶσονται.

13 καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἦξει ἐν κυπαρίσσω
καὶ πεύκῃ καὶ κέδρω ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν
μου.

14 καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδαικότες υἱοὶ
ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθῶσιν
Πόλις κυρίου Σιων ἁγίου Ἰσραηλ.

15 διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ
μεμισσημένην καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν, καὶ θῶσω σε
ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.

16 καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων
φάγεσαι· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ σφάζων σε καὶ
ἐξαιρούμενός σε θεὸς Ἰσραηλ.

17 καὶ ἀντι χαλκοῦ οἶσω σοι χρυσίον, ἀντι δὲ σιδῆρου
οἶσω σοι ἄργυρον, ἀντι δὲ ξύλων οἶσω σοι χαλκόν, ἀντι
δὲ λίθων σίδηρον. καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντάς σου ἐν εἰρήνῃ
καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ.

18 καὶ οὐκ ἀκουσθῶσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου οὐδὲ
σύντριμμα οὐδὲ ταιλαιπαρία ἐν τοῖς ὀρίοις σου, ἀλλὰ
κληθῶσεται Σωτήριον τὰ τείχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου
Γλύμμα.

19 καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ
ἀνατολὴ σελένης φωτιεῖ σοι τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔσται σοι
κύριος φῶς αἰώνιον καὶ ὁ θεὸς δόξα σου.

20 οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, καὶ ἡ σελένη σοι οὐκ
ἐκλείψει· ἔσται γὰρ κύριός σοι φῶς αἰώνιον, καὶ
ἀναπληρωθῶσονται αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου.

21 καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος, καὶ δι' αἰῶνος
κληρονομῶσουσιν τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ φύτευμα, ἔργα
χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν.

22 ὁ ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς
ἔθνος μέγα· ἐγὼ κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς.

Isaia 61

1 Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέν με·
ἐξαγγελλίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με, ἰάσασθαι τοὺς
συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμαλώτους
ἄφρασιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

2 καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν
ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας,

3 δοθῆναι τοῖς πενθοῦσιν Σιων δόξαν ἀντι σποδοῦ,
ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσιν, καταστολήν δόξης
ἀντι πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθῶσονται γενεαὶ
δικαιοσύνης, φύτευμα κυρίου εἰς δόξαν.

4 καὶ οἰκοδομῶσουσιν ἐρῆμους αἰωνίας, ἐξηρηλωμένας
πρότερον ἐξαναστῶσουσιν· καὶ καινιοῦσιν πόλεις
ἐρῆμους ἐξηρηλωμένας εἰς γενεάς.

5 καὶ ἤξουσιν ἄλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά
σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἄμπελουργοί·

6 ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς κυρίου κληθῶσεσθε, λειτουργοὶ θεοῦ·
ἰσχυρὸν ἐθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν
θαυμασθῶσεσθε.

7 οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομῶσουσιν τὴν γῆν, καὶ
εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.

8 ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν
ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν
δικαίους καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς.

9 καὶ γνωσθῶσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ
τὰ ἔκγονα αὐτῶν· πᾶς ὁ ὄρων αὐτοὺς ἐπιγνώσεται
αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσιν σπέρμα ἠὲ λογιμένον ὑπὸ θεοῦ

10 καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθῶσονται ἐπὶ κύριον.
ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχῆ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ· ἐνέδυσεν γὰρ με
ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ὡς νυμφίῳ
περιέθηκέν μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφῃν κατεκόσμησέν με
κόσμη.

11 καὶ ὡς γῆν αὖξουσιν τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος
τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ κύριος δικαιοσύνην
καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Isaia 62

1 Διὰ Σιων οὐ σιωπῶσμαι καὶ διὰ Ιερουσαλημ οὐκ
ἀνῶσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ
σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθῶσεται.

2 καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ βασιλεῖς
τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν,
ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει αὐτό.

3 καὶ ἔση στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου καὶ
διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου.

4 καὶ οὐκέτι κληθῶσιν Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ
κληθῶσεται Ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθῶσεται Θέλημα ἐμόν,
καὶ τῇ γῇ σου Οἰκουμένη.

5 καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτως
κατοικῶσουσιν οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσται ὁν
τρόπον εὐφρανθῶσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως
εὐφρανθῶσεται κύριος ἐπὶ σοί.

6 καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου, Ιερουσαλημ, κατέστησα
φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἱ δὲ
τέλους οὐ σιωπῶσονται μιμνησκόμενοι κυρίου.

7 οὐκ ἔστιν γὰρ ὑμῖν ὅμοιος, ἐὰν διορθώσῃ καὶ ποιῶσιν
Ἱερουσαλημ ἀγαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς.
8 ὥμοσεν κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς
ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· Εἰ ἔτι δώσω τὸν σῆτόν σου
καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἔτι πίνονται
υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνον σου, ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας·
9 ἀλλ' ἢ οἱ συνάγοντες φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσιν
κύριον, καὶ οἱ συνάγοντες πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς
ἐπαύλεσιν ταῖς ἀγίαις μου.
10 πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ ὁδοποιῶσατε τῷ
λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους τοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε·
ἐξάρκατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη.
11 ἰδοὺ γὰρ κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς· Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιων Ἰδοὺ σοὶ ὁ σωτὴρ
παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν καὶ τὸ ἔργον πρὸ
προσώπου αὐτοῦ.
12 καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον λελυτρωμένον ὑπὸ
κυρίου, σὺ δὲ κληθῶσιν ἐπιζητούμενη πόλις καὶ οὐκ
ἐγκαταλελειμμένη.

Isaia 63

1 Τίς ὁ οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ Ἐδωμ, ἐρύθημα ἱματίων
ἐκ Βοσορ, οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ βία μετὰ ἰσχύος; ἐγὼ
διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου.
2 διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς
ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ;
3 πλῆρης καταπεπατημένης, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν
ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατεπάτησα αὐτούς ἐν θυμῷ καὶ
κατέθλασα αὐτούς ὡς γῆν καὶ κατ' ἄγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν
εἰς γῆν.
4 ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ
ἐνιαυτὸς λυτρώσεως παρέστη.
5 καὶ ἐπέβλεψα, καὶ οὐδεὶς βοήθησεν· καὶ προσενόησα,
καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ὁ
βραχίον μου, καὶ ὁ θυμὸς μου ἐπέστη.
6 καὶ κατεπάτησα αὐτούς τῇ ὀργῇ μου καὶ κατ' ἄγαγον
τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.
7 Τὸν ἔλεον κυρίου ἐμύσθησαν, τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν
πάσιν, οἷς ὁ κύριος ἡμῖν ἀνταποδίδωσιν· κύριος κριτὴς
ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ.
8 καὶ εἶπεν Οὐχ ὁ λαός μου τέκνα οὐ μὴ ἄθετ' ὦσιν;
καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν
9 ἐκ πάσης θλίψεως. οὐ πρέσβυς οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ'
αὐτὸς κύριος ἔσωσεν αὐτούς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς καὶ
φείδεσθαι αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς καὶ
ἀνέλαβεν αὐτούς καὶ ὑψώσεν αὐτούς πάσας τὰς ἡμέρας
τοῦ αἰῶνος.
10 αὐτοὶ δὲ ἠπειθήσαν καὶ παράξυναν τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ· καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν, καὶ αὐτὸς
ἐπολέμησεν αὐτούς.
11 καὶ ἐμύσθη ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς
γῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων· ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ἐν
αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον;
12 ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωϋσῆν, ὁ βραχίον τῆς δόξης
αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιήσαι
αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον.
13 ἤγαγεν αὐτούς διὰ τῆς ἀβύσσου ὡς ἵππον δι' ἐρ' μου,
καὶ οὐκ ἐκοπίασαν.
14 καὶ ὡς κτ' νηθὶν διὰ πεδίου, κατέβη πνεῦμα παρὰ
κυρίου καὶ ὠδῶσεν αὐτούς· οὕτως ἤγαγεν τὸν λαόν
σου ποιήσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης.
15 Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
ἀγίου σου καὶ δόξης· ποῦ ἐστὶν ὁ ζῆλος σου καὶ ἡ ἰσχύς
σου; ποῦ ἐστὶν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν
οἰκτιρῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν;
16 σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ πατ' ρ, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς,
καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ, κύριε, πατὴρ
ἡμῶν· ῥύσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς
ἐστὶν.

17 τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου,
ἐσκλῶρυνας ἡμῶν τὰς καρδίας τοῦ μὴ φοβείσθαι σε;
ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς
κληρονομίας σου,
18 ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἀγίου
σου, οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἅγιασμα σου.
19 ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν οὐδὲ
ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν
οὐρανόν, τρόμος λῶμψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακῶσονται,

Isaia 64

1 ὡς κηρὸς ἀπὸ πυρὸς τῷ κεταί. καὶ κατακαύσει πῦρ
τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερόν ἐσται τὸ ὄνομα κυρίου
ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη
ταραχθῶσονται.
2 ὅταν ποιῆς τὰ ἐνδοξα, τρόμος λῶμψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.
3 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν εἶδον θεὸν πλὴν σοῦ καὶ τὰ ἔργα σου, ἃ ποιῶσιν
τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον.
4 συναντῶσεται γὰρ τοῖς ποιούσιν τὸ δίκαιον, καὶ τῶν
ὀδῶν σου μνησθῶσονται. ἰδοὺ σὺ ὠργίσθη, καὶ ἡμεῖς
ἠμάρτομεν· διὰ τοῦτο ἐπλανῶθημεν.
5 καὶ ἐγενῶθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥάκος
ἀποκαθημένης πάσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καὶ ἐξερρήμεν
ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, οὕτως ἄνεμος οἶσει
ἡμᾶς.
6 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ
μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου· ὅτι ἀπέστρεψας τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἡμῶν καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν.
7 καὶ νῦν, κύριε, πατὴρ ἡμῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς ἔργον
τῶν χειρῶν σου πάντες·
8 μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς
ἀμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαός σου πάντες
ἡμεῖς.
9 πόλις τοῦ ἀγίου σου ἐγενῶθη ἔρημος, Σιων ὡς ἔρημος
ἐγενῶθη, Ἱερουσαλημ εἰς κατάραν.
10 ὁ οἶκος, τὸ ἅγιον ἡμῶν, καὶ ἡ δόξα, ἦν ἠυλόγησαν οἱ
πατέρες ἡμῶν, ἐγενῶθη πυρὶ καυστός, καὶ πάντα τὰ
ἐνδοξα συνέπεσεν.
11 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου, κύριε, καὶ ἐσιώπησας
καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

Isaia 65

1 Ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, εὐρέθην τοῖς
ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· εἶπα Ἰδοὺ εἰμι, τῷ ἔθνει οἱ οὐκ
ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα.
2 ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν
ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, οἱ οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ
ἀληθινῇ, ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.
3 ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διὰ
παντός, αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κ' τοῖς καὶ θυμῶσιν
ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις, ἃ οὐκ ἔστιν·
4 καὶ ἐν τοῖς μνῆμασιν καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται
δι' ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέα ὕεια καὶ ζωμὸν θυσιῶν,
μεμολυμμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν·
5 οἱ λέγοντες Πόρρω ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐγγίσης μου, ὅτι
καθαρός εἰμι· οὗτος καπνὸς τοῦ θυμοῦ μου, πῦρ καίεται
ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας.
6 ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου Οὐ σιωπῶσω, ἕως ἂν
ἀποδῶ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν·
7 τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει
κύριος, οἱ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν
ὠνείδισάν με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον
αὐτῶν.
8 Οὕτως λέγει κύριος· Ὁν τρόπον εὐρεθῶσεται ὁ ῥῶξ ἐν
τῷ βότρυνι καὶ ἐροῦσιν Μὴ λυμῶνῃ αὐτὸν ὅτι εὐλογία

κυρίου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιῶ ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι, τοῦτου ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας. 9 καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακωβ σπέρμα καὶ τὸ ἐξ Ἰουδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ.

10 καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ φάραγξ Ἀχωρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἱ ἐξ᾽ τῆσάν με.

11 ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαίμονι τράπεζαν καὶ πληρῶντες τῇ τύχῃ κέρασμα,

12 ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε, ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐχ ὑπηκούσατε, ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε καὶ ἐποίησατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξασθε.

13 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίνονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνοθήσασθε·

14 ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὀλολύξετε.

15 καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλεθρομένην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ κύριος. τοῖς δὲ δουλεύουσιν αὐτῷ κληθήσεται ὄνομα καινόν,

16 ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· εὐλογήσουσιν γὰρ τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν, καὶ οἱ ὁμνῶντες ἐπὶ τῆς γῆς ὁμῶνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν· ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλίψιν αὐτῶν τὴν πρώτην, καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν.

17 ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν τῶν προτέρων, οὐδ' οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν,

18 ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ Ἱερουσαλημ ἀγαλλίαμα καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην.

19 καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου, καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῆ ἔν αὐτῇ φωνὴ κλαυθοῦ οὐδὲ φωνὴ κραυγῆς,

20 καὶ οὐ μὴ γένηται ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης, ὅς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ· ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν, ὃ δὲ ἀποθνήσκων ἀμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν καὶ ἐπικατάρματος ἔσται.

21 καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσιν, καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελώνας καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γενῆματα αὐτῶν·

22 καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσιν, καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσιν καὶ ἄλλοι φάγονται· κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου, τὰ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν.

23 οἱ δὲ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιᾶσουσιν εἰς κενὸν οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρμα ἠυλογημένον ὑπὸ θεοῦ ἐστὶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἔσονται.

24 καὶ ἔσται πρὶν κεκράξαι αὐτοὺς ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῶν, ἔτι λαλούντων αὐτῶν ἔρω τί ἐστὶν;

25 τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα, ὄφις δὲ γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ μὴ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου, λέγει κύριος.

Isaia 66

1 Οὕτως λέγει κύριος Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι; ἢ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

2 πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου, καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα, λέγει κύριος· καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἄλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου;

3 ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀποκτένων κύναν, ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἶμα ὕειον, ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βλάβησιμος· καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησεν,

4 καγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου, ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξαντο.

5 Ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου, οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ· εἶπατε, ἀδελφοὶ ἡμῶν, τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς καὶ βδελυσομένοις, ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῇ καὶ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν, κἀκεῖνοι αἰσχυνοθήσονται.

6 φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ κυρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις.

7 πρὶν ἢ τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἔλθειν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.

8 τίς ἤκουσεν τοιοῦτο, καὶ τίς ἐώρακεν οὕτως; ἢ ὠδινεν γῆ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπασι; ὅτι ὠδινεν καὶ ἔτεκεν Σιων τὰ παιδία αὐτῆς.

9 ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐμνήσθη μου, εἶπεν κύριος. οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννώσαν καὶ στείραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ θεός.

10 εὐφράνθητι, Ἱερουσαλημ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ, πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτὴν, χάριτε χαρᾶ, πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῆς,

11 ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσῃτε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.

12 ὅτι τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἔθνων· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἄρθῃσονται καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται.

13 ὡς εἴ τινα μ᾽ τηρ παρακαλέσει, οὕτως καὶ ἐγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλημ παρακληθήσασθε.

14 καὶ ὄψασθε, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὰ ὀστά ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ κυρίου τοῖς σεβομένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν.

15 Ἰδοὺ γὰρ κύριος ὡς πῦρ ἤξει καὶ ὡς καταγιγῆς τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν καὶ ἀποσκορακισμόν ἐν φλογὶ πυρός.

16 ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθῆσεται πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ· πολλοὶ τραυματῖαι ἔσονται ὑπὸ κυρίου.

17 οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κ' πους καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν νῦν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπεν κύριος,

18 καγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμόν αὐτῶν ἐπίσταμαι. ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἤξουσιν καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου.

19 καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημαία καὶ ἐξαποστελώ ἐξ αὐτῶν σεφωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσίς καὶ Φουδ καὶ Λουδ καὶ Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νῆσους τὰς πόρρω, οἱ οὐκ ἀκηκόασίν μου τὸ ὄνομα οὐδὲ ἐωράκασιν τὴν δόξαν μου, καὶ ἀναγγελοῦσίν μου τὴν δόξαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

20 καὶ ἄξουσιν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον κυρίῳ μεθ' ἵππων καὶ ἄρμάτων ἐν λαμπῆναις ἠμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλημ, εἶπεν κύριος, ὡς ἂν ἐνέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐμοὶ τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον κυρίου.

21 καὶ ἀπ' αὐτῶν λῆμψομαι ἐμοὶ ἱερεῖς καὶ Λευίτας, εἶπεν κύριος.

22 ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιόν μου, λέγει κύριος, οὕτως στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν.

23 καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μηνὸς καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου
ἦξει πάντα σὰρξ ἐνώπιόν μου προσκυνῆσαι ἐν

Ἱερουσαλημ, εἶπεν κύριος.

24 καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν
ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκώληξ

αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθῆσεται,
καὶ ἔσονται εἰς ὄρασιν πάση σαρκί.